

OSNOVNE ŠOLE BOŽIDARJA JAKCA

Šolsko leto 2012/13

U V O D N I K

OSNOVNI PODATKI ŠOLE

USTANOVITELJ ŠOLE

Mesto Ljubljana

SEDEŽ ŠOLE

Nusdorferjeva 10, 1000 Ljubljana

RAVNATELJICA Nataša Krajncan

Urednica

Sabina Kirm

Lektoriranje

Petra Tomažin

Priprava za tisk

Beton & Vrbinc Co.

Tisk ArtPro d.o.o.

URADNE URE

tajništvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.00–14.00

računovodstvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.30–14.30

TELEFONSKE ŠTEVILKE

IN NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

tajništvo Majda Babnik

01 520 66 50

fax 01 520 66 60

majda.babnik@guest.arnes.si

ravnateljica

01 520 66 51

natasa.kranjcian@guest.arnes.si

pomočnica ravnateljice

01 520 66 58

lilijana.pesek@guest.arnes.si

zbornica

01 520 66 52

svetovalna služba

01 520 66 53

karmen.vergolin@guest.srnes.si

športni kabinet

01 520 66 55

darja.borovsek@guest.srnes.si

knjižnica

01 520 66 56

sabina.kirm@gmail.com

računovodstvo

01 520 66 57

vida.tomljenovic@guest.arnes.si

zobna ambulanta

01 548 20 04

PŠ Hrušica

01 544 36 45

metka.cigale@gmail.com

fax PŠ Hrušica

01 544 36 46

SPLETNE STRANI

www.os-bozidarjakca.si

Šolsko leto je spet naokoli in pred vami je nova številka šolskega časopisa. **Učenci časopisnega krožka, Lan Kmetec, Ariana Sinani in Lovro Bratun iz 3. b, Larisa Lara Gregorn, Tara Lorber Remškar iz 4. b, Leila Lea Gregorn iz 7. b in Adnan Bosnić iz 9. a** so skrbeli, da je časopis poln dobrih zgodb, pesmic in razvedrilnih dejavnosti. Za pestrost vsebine so seveda skrbeli tudi drugi učenci in učitelji šole za kar se jim tudi zahvaljujem.

V časopisu boste poleg literarnega in razvedrilnega dela prebrali vse o pomembnih dogodkih, ki so se zgodili v šolskem letu 2012/2013, tako na kulturnem, naravoslovnem, tehniškem in predvsem športnem področju.

Kot urednica šolskega časopisa bi se rada zahvalila članom šolskega sklada, da so del sredstev namenili za tisk časopisa in s tem poskrbeli, da bodo tudi letos vsi učenci dobili en brezplačen izvod.

Uživajte ob branju in obujanju spominov na preteklo šolsko leto.

Želim vam prijetne poletne počitnice!

Knjižničarka in urednica šolskega časopisa **Sabina Kirm**

ZAHVALA ZA DONACIJO MOBILNE INTERAKTIVNE TABLE
OŠ Božidarja Jakca se zahvaljuje podjetju Ebert d.o.o. zastopstvo in storitve Ljubljana, za donacijo mobilne interaktivne table skupaj s projektorjem v vrednosti 7.500 EUR. Podjetje je šoli dalo tablo v trajni najem. Tablo uporabljajo učenci 1. a razreda, po potrebi je na voljo tudi ostalim razredom v prizidku šole.

Učiteljica Katja Kovačič Kokošar

Tabor za nadarjene

zgodilo se je ...

smo se lahko sprostili ob izbranih športnih aktivnostih ali pa odšli na sprehod. Zvečer so nas čakale skupne aktivnosti, večer pred odhodom pa je bil namenjen opazovanju zvezd. Zadnji dan so nas čakale še predstavitve delavnic, po kosilu pa smo se odpravili proti Ljubljani.

Zelo dobro se mi zdi, da so posamezne delavnice med seboj povezovala različne predmete na primer angleščina in astronomija, kemija in slovenščina. Tak način učenja in spoznavanja novih stvari se mi zdi zelo učinkovit in mi bo ta izkušnja ostala v lepem spominu.

Neža Bricelj, 9. b

V petek, 16. 11. 2012, smo se nadarjeni učenci udeležili tridnevnega tabora, ki je potekal v ČŠOD Čebelica na Čatežu. Udeležili smo se štirih delavnic glede na lastni interes. Na izbiro smo imeli več možnosti, vse od astronomije, biologije, kemije in angleščine.

Sama sem se udeležila dveh delavnic iz angleškega jezika, ena od njih je bila povezana z grško mitologijo. V soboto pa sem obiskala delavnico z naslovom barva-

nje z naravnimi barvili in delavnico zdravilne rastline. Slednja se mi je zdela še posebej zanimiva, saj smo med drugim izdelovali tudi naravno kozmetiko. Med delavnicami

Tehniški dan – novoletni sejem

Že več let organiziramo učenci in učitelji novoletni sejem, na katerem učenci prodajamo svoje izdelke. Na razredni stopnji učiteljice organizirajo tudi delavnice za starše in z njimi pripravijo veliko lepih izdelkov za sejem. V petek, 30. 11. 2012, smo tako imeli tehniški dan, ki je bil namenjen izdelovanju majhnih stvari, ki smo jih prodajali na novoletnem sejmu v upanju, da si bo vsak našel kaj zanimivega.

Adnan Bosnić, 9. a

V torek, 4. decembra 2012 ob 17.00, smo priredili že tradicionalni novoletni sejem, ki je potekal v jedilnici centralne šole. Obisk je bil zelo velik, kar nekaj izdelkov pa so učenci prodajali tudi v času govorilnih ur, seveda po znižani ceni. Poleg izdelkov smo obiskovalcem sejma ponudili sveži božični čaj in jih pogostili z domačimi dobrotami, kot so piškoti in palačinke. Zbrane prispevke smo namenili nakupu igrač v podaljšanem bivanju ter trenirkam, ki jih bodo naše športne ekipe nosile na različnih tekmovanjih. Na podružnični šoli pa so zbirali prispevke za nakup interaktivne table, s katero si bodo popestrili in hkrati posodobili pouk.

Sabina Kirm

Razstava likovnih izdelkov – knjižni junaki

O b mednarodnem mesecu šolskih knjižnic smo oktobra na šoli organizirali likovni natečaj na temo knjižni junaki in najljubše naslovnice knjig. Učenci so v okviru pouka ali doma z različnimi likovnimi tehnikami ustvarjali svoje najljubše knjižne junake ali naslovnice svojih najljubših knjig. V knjižnico je prispelo preko 100 likovnih izdelkov, med katerimi so obiskovalci knjižnice (učenci in učitelji) izbrali tri najboljše. Na centralni šoli so simbolične nagrade prejeli Tjaša Tasič, 3. b, narisala je mačka Murija, Jan Mislej iz 2. b s sovico Oko in Laura Hudobivnik iz 4. a z Bambijem. Na podružnični šoli pa sta si nagrado prislužila Urban Čarman iz 1. c, narisal je zaljubljenega Žabca, in Nika Habič, 3. č, z Miškolinom. Vse ostale risbice smo z učenkami knjižničarskega krožka razstavile na panojih šolskega hodnika in po knjižnici.

Sabina Kirm

Likovne razstave priznanih umetnikov

V prostorih OŠ Božidarja Jakca že osmo leto organiziramo razstave likovnih del priznanih likovnih ustvarjalcev, pa tudi ljubiteljev likovnega izražanja. Razstave so postale tradicija, posvečene pa so Slovenskemu kulturnemu prazniku in mesecu kulture.

S kvalitetnimi projekti in likovnimi deli želimo učencem, učiteljem, staršem in obiskovalcem približati likovno umetnost ter bogatiti njihov estetski odnos do umetnosti nasploh. Razstave hkrati ponujajo dodaten vpogled učencem v likovno umetnost, ob tem pa tudi spoznavajo možnosti ljubiteljskega iz-

obraževanja na likovnem področju in splošno v kulturi.

OŠ Božidarja Jakca je s tradicionalno razstavno dejavnostjo postala galerija v malem, saj vsak razstavljalec po zaključku razstave šoli podari eno likovno delo, ki kraši stene šole.

Razstave, ki so bile prirejene na naši šoli:

- 2006 – razstava likovnih del umetnikov iz Štepanjskega naselja in Most;
- 2007 – razstava likovne šole SAB in razstava likovnih del učiteljic OŠ Božidarja Jakca;
- 2008 – razstava likovnih del Stojana Zafreda iz Divače (grafični listi);
- 2009 – razstava likovnih del Janeza Ošabna (akvareli);
- 2010 – razstava likovnih del Nenada Vukobrata (akril na papirju);
- 2011 – razstava likovnih del Mira Bizjaka (kolaž, akril, olje);
- 2012 – razstava likovnih del Metke Podgornik (akvareli in študijske risbe);
- 2013 – razstava likovnih del Mateja Miklavčiča, v spomin na Božidarja Jakca (olje na platno);
- 2013 – razstava likovnih del Miloša Sarića (olje na platno).

Umetnik Matej Miklavčič

je bil rojen leta 1969 v Ljubljani. Od leta 1992 do 1996 se je izobraževal na Nizozemskem, zadnja leta obiskuje Likovno šolo SAB v Ljubljani. Njegovo slikanje je svet pravljič, v katerem se srečata človek in narava na nek poseben impresionističen način.

Avtor razstave živi in ustvarja v Ljubljani. Pričujoča razstava likovnih del je bila posvečena spominu na Božidarja Jakca. Slike so bile na šolskem odru na ogled v mesecu oktobru in novembru.

Umetnik Miloš Sarić iz Kragujevca

Rojen je leta 1954 in je samostojni umetnik, ki živi in dela v Kragujevcu v Srbiji. Leta 1990 se je včlanil v združenje likovnih umetnikov Srbije. Od leta 1984 je imel že več kot 10 samostojnih razstav po Srbiji in Romuniji in več kot 50 razstav skupaj z drugimi umetniki. Nazadnje je novembra 2012 likovna dela razstavljala na Dunaju. Zapredstavitevoz.razstavonaOŠBožidarjaJakcajepripravil34likovnihdelzmotiviLjubljaneinokolice,Kamnika,Novegamesta,Bleda,KranjskeGore. Slikar pokrajine nam na poseben način predstavlja trenutke mesta, hipni stik z naravo od koder črpa motive in slikarsko energijo, stike z urbano kulturo in bivanje v njej (sozvočje človeka, arhitekture v prostoru in v naravi).

Ustvarjalec svoja dela krasi s čudovitim tonskim minimalizmom barvnega odseva, jih bogati z vehementnimi potezami risbe in komplementarnimi barvnimi ploskvami, ki dajejo likovnim delom pridih izjemnosti. Slike zaživijo na nek poseben, slikarju lasten način. Pred nami je velik mojster barve, risbe in prijetnega likovnega vzdušja.

Pripravil Skender Bajrović, prof. lik. kult.

Otroško prostorsko oblikovanje

Oš Božidarja Jakca je sodelovala na 5. mednarodnem bi-
enalnem likovnem natečaju **PO FABIANIJEVIH POTEH**,
ki je potekal v Štanjelu na Krasu in katerega zaključek je
bil oktobra 2012.

Šola je sodelovala s projektom **PRAVLJIČNO MESTO (žga-
na glina)**, pri katerem sva mentorja Skender Bajrovič in Petra
Tomažin povezala razredno in predmetno stopnjo, saj so pri
njem sodelovali učenci 2., 3., 8. in 9. razreda. Ustvarjalci so bili
Katarina Geč, Miha Babnik, Borut Savec, Nino Korpočič, Tara
Lorber Remškar in Barbara Kavčič Josipovič.

Pravljичno mesto je mesto, ki si ga vsak lahko priko-
ji po svoje. V njem so hiške neverjetnih oblik, gradovi, ribnik s čolni,
kačjimi pastirji in lokvanji, hrast in druga drevesa, škratji brlogi,
most in še kaj. Vse to pa povezujejo stezice in mestne ploščadi.

Mentorica Petra Tomažin

Otroški parlament »problemi odraščanja«

V petek, 11. 1. 2013, smo se
Daša Duc, Kaja Vrakelja Lju-
boja, Dejan Jović in mento-
rici Karmen Vergolin in Sabina Kirm
odpravili, skupaj s predstavniki 14.
ljubljskih šol, proti Kranjski Gori.
Tam so učenci zasedali na 23. otro-
škem parlamentu. Vroča debata se
je vnela o težavah in stiskah odra-
ščanja, s katerimi se učenci sooča-
jo. Naši učenci so suvereno in sa-
mozavestno predstavili težave, ki
jih pestijo na naši šoli. Prisotne so
presenetili s kratkim skečem, ki so
ga sami sestavili.

Prijetno druženje je že tradi-
cionalno potekalo v počitniškem
domu Vila, kjer so organizatorji
(ZPM Moste Polje) vse skupaj po-
pestrili z animatorko Tino in okusno
hrano. Po čudovitem in sončnem
dnevu smo se v poznih popoldan-
skih urah vrnili nazaj v Ljubljano.

Pestre debate pa so potekale
tudi na naši šoli (CS in PŠH), kjer
smo mentorice na sestankih šol-
skega parlamenta spodbujale
učence od 1. do 9. razreda, da so
razmišljali o različnih obdobjih od-
raščanja in vključujočih telesnih in

čustvenih spremembah. Predvsem
pa smo se pogovarjali, kako rešuje-
mo nastale težave in stiske, ki nas
doletijo na poti odraščanja. Starejši
učenci so »malce z zavistjo«
poslušali najmlajše vrstnike, ki se ve-
čino časa še lahko igrajo in kakšnih ve-
čjih težav sploh nimajo. Večina jih
uživa v brezskrbnih otroških dne-
vih. Starši jim kuhajo, perejo in po-
spravljajo. Edina skrb jim je šola, ko
morajo narediti domačo nalogo in
se malo učiti. Večino časa pa iščejo
načine, kako čim bolj zanimivo in
nagajivo preživeti dan. Kasneje pa
so z odprtimi usti poslušali starejše
in vse, kar so povedali v zvezi z od-
raščanjem.

Odraščanje je namreč čisto
novo in drugačno obdobje, ko se
vse spremeni in včasih obrne tudi
na glavo. V obdobju odraščanja
vsak izmed njih išče svoj kotiček,
svojo vlogo v družini, šoli, med pri-
jatelji, v družbi in na sploh v življe-
nju. Staršem ne zaupajo več tako
kot včasih, pomembni postanejo
vrstniki, druženje in zabava. S pri-

zahtevajo nemogoče, jim prepovedujejo in omejujejo. Z njimi so kar naprej na bojni nogi. Vendar se potohoma zavedajo, da imajo velikokrat prav. Da jih samo skrbi za njih in da jih imajo neskončno radi.

Seveda so učenci opozorili še na vrsto drugih težav, ki jih srečujejo na poti odrasčanja. Te so še ljubezen, spolnost, šola, »slaba« družba, alkohol, mamila, nezadovoljstvo s samim seboj, predvsem pa močno narašča število učencev, ki se srečuje s pomanjkanjem osnovnih življenjskih potrebščin.

Mentorici Sabina Kirm in Karmen Vergolin

jateljem se lahko sproščeno družijo in pogovarjajo, počutijo se varne, sprejete in razumljene. Prijatelji odločilno vplivajo na njih. Povedali so, da če si najdejo dobrega in pra-

vega prijatelja, jim je veliko lažje in je to dobra popotnica za življenje.

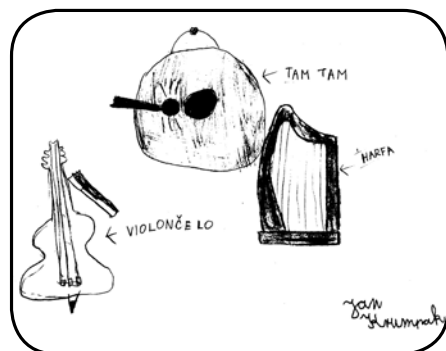
Veliko težav imajo mladi zaradi pogostih konfliktov s starši. Starši so tisti, ki jim kar naprej nekaj težijo,

Na potepu po Ljubljani – obisk filharmonije

V četrtek, 24. 1. 2013, na šoli nismo imeli običajnega pouka. Namesto da smo se učili v šoli, smo se z avtobusom odpravili v Slovensko filharmonijo. Še pred tem smo se sprehodili po središču Ljubljane. V filharmoniji – veliki stavbi – smo poslušali, kako orkester vadi za koncert. Na zanimive instrumente so igrali lepo klasično glasbo. Zelo lepo je igral tudi solist na violončelo. Orkestru pa je dirigiral slavn dirigent iz Srbije.

V filharmoniji mi je bilo zelo všeč, ker rada poslušam klasično glasbo.

Tjaša Tasić, 3. b

Poleg filharmonije, kjer sem spoznal dva nova instrumenta tam tam in ameriški boben, smo si ogledali tudi druge stavbe v Ljubljani. Ogledali smo si Mestno hišo, kjer smo videli kip Ivana Hribarja, znanega Slovenca, ki je bil bančnik, politik, diplomant in župan Ljubljane. Svoje življenje je končal v Ljubljani. Kraj, kjer se je ubil, se danes imenuje Hribarjevo nabrežje. V centru Ljubljane stoji kip Franceta Prešerna, največjega slovenskega pesnika. Ljubljana je zelo lepo in zanimivo mesto.

Eris Čeman, 3. b

Skozi šolsko okno

Januarja smo se učenci našega razreda vključili v akcijo Društva za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije »Ptice v naši okolici«. Na vejo lipe nasproti okna naše učilnice smo obesili veliko pogačo in opazovali. Videli smo, kako hitro so nekatere ptice ugotovile, da je tam hrana zanje. Vsak dan jih je prišlo več.

Nekega dne je zapadlo še nekaj snega. Pod drevo smo vrgli še polovici nagnitega jabolka. Nato smo opazovali pravo zimsko gostijo. Prišla sta dva goloba, vrabec in zelenček. Kmalu se jim je pridružil še kos. Na pogačo je priletel brglez in nato še eden.

Te ptice smo nato opazovali vsak dan. Sinice so postale vsakdanje obiskovalke in že čisto domače. Posebno simpatična sta bila plavčka, ki sta velikokrat prišla na hranjenje kar v paru. Meni sta se najbolj prikupna zdela vrabec in velika sinica. Ko se napihmeta, sta od spredaj videti čisto enako. Sinica zgleda kot limona, vrabec pa kot kamen. Dva dopoldneva se je pod drevesom prikazala nenavadna ptica v velikosti kosa. S pomočjo knjige smo ugotovili, da je bil to vinski drozg. Ob koncu zime so se v šolskem parku prikazali tudi cararji. Zelo so podobni kosovki, le da so svetlejšje rjave barve. Če ne

bi opazil prog na vratu in trebuhu, bi mislil, da je kosovka. Še dobro, da imamo atlas o pticah.

Vsak dan nas je obiskovala tudi taščica. Po tleh je pobirala drobce pogače. Ko je bila pogača še cela, je včasih tudi sedla nanjo in kljuvala. Vedno je odletela, ko so prišle druge ptice. Tisti dan, ko je zapadlo veliko snega, pa smo opazili, da se je tudi ona z vrabci borila za hrano. Včasih se je pridružila kosom pri »pospravljanju« jabolka.

Opazovanje je bilo zelo zanimivo. Ugotovil sem, da je v naši bližini veliko ptic, ki jih do sedaj še nisem opazil.

Arne Supe, 4. b

Pustno rajanje

Tudi letos smo imeli srečo, da pustni torek ni bil med počitnicami. Tako se je že tradicionalno v jedilnici šole odvijalo pustno rajanje za učence od 6. do 8. razreda. Ostali učenci so imeli svoje zabave v razredih, skupaj s svojimi učitelji. Za učence je bila pustna maska obvezna, za učitelje pa zelo zaželena. Prireditev in zanimive igre so pripravili in vodili učenci 9. a razreda. Izbrani učenci iz posameznega razreda so se pomerili v zanimivih igrah z različnimi rekviziti, kot je žoga, lončki, karte. Pomerili so se v karaokah, pantomimi, premagovanju ovir s potapljaško opremo, uganjevanju znanih tekočin ter še z veliko drugimi igrami.

Adnan Bosnić, 9. a

Kulturna prireditev ob Prešernovem dnevu

Videli pa smo, kako bi danes izgledala pesnik Prešeren in njegov prijatelj Čop. Povezovalni dialog, poln humorja, je napisala učiteljica Petra Tomažin, katerega sta odlično odigrala in hkrati upodobila, in sicer sodobnega Franceta Prešerna Aljoša Prokofjev Lampe in njegovega prijatelja Matija Čopa Sam Maasarani.

Kot se za vsako kulturno prireditev spodobi, so prireditev glasbeno popestrili pevski zbor razredne in predmetne stopnje pod vodstvom Vanje Suhadolnik ter solistične točke na klavirju, ki sta jih izvedli Klara Simetinger in Kaja Vrakelja Ljuboja.

Knjižničarka Sabina Kirm

Dan pred Prešernovo obletnico smrti smo imeli na šoli kulturni dan. Učenci so skupaj z mentorji pripravili kar tri prireditve, posebej na razredni in predmetni stopnji in na podružnični šoli Hrušica, kjer so prireditve obiskali tudi starši in stari starši. Predmetna stopnja je po prireditvi dan posvetila obisku kulturnih ustanov, kot so muzej, knjižnica in galerija.

slovenski literarni ustvarjalci so se v tem času skupaj s Prešernom borili za uveljavitev slovenskega jezika, seveda pa so najlepše pesmi (soneti) nastale zaradi neuslišane ljubezni do Primicove Julije, ki mu zaradi njegovega nizkega stanu ni smela izkazovati naklonjenosti.

Učenci s predmetne stopnje so spoznali Prešernovo obdobje, ki sva ga oblikovali učiteljica Eva Gril in Sabina Kirm. Spoznali smo, da je na Prešernovo pesniško ustvarjanje vplivalo veliko zgodovinsko pomembnih dogodkov, kot so Napoleonova osvajanja, nova železniška povezava v Sloveniji, mnogi

Glasbena pravljica

Debela repa

Vsi učenci 5. b, ki sta se jim pridružili še dve učenki 5. a, so se z razredničarko Ivano Perme skozi celo leto pripravljali na izvedbo otroške opere z naslovom Debela repa. Skupne urice so jih med seboj še dodatno povezale in jim dajale možnosti, da so se lahko

bolj spoznali in ugotovili, da se le s skupnimi močmi lahko uglasijo v ubrano celoto. Takšen je bil tudi njihov nastop, ki so ga z glasnim aplavzom pozdravili starši nastopajočih.

Častna gostja je bila sama skladateljica Debele repe, ga. Mira Vo-

glar, ki je bila navdušena nad predstavo.

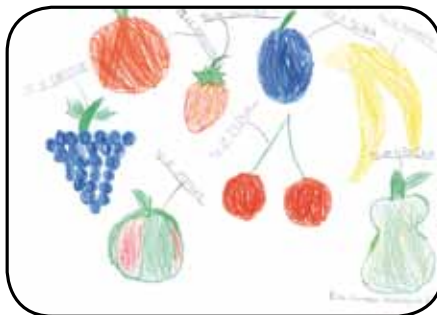
Le nekaj dni po premieri so si našo opero ogledali otroci iz vrtca Otona Župančiča in učenci razredne stopnje.

Ravnateljica Nataša Kranjčan

Projekt – shema šolskega sadja

Šolskega leta 2009/2010 smo se vključili v SHEMA ŠOLSKEGA SADJA. Vsa ta leta razdeljujemo sadje učencem naše šole najmanj enkrat tedensko. Letos je to ob sredah. Sezonsko sadje, ki je dopolnitev dopoldanske malice, je pretežno slovenskega izvora oziroma prihaja iz sosednjih držav.

Shema šolskega sadja je ukrep skupne kmetijske politike EU v sektorju sadja in zelenjave. Namen tega ukrepa je ustaviti trend zmanjševanja porabe sadja in zelenjave in hkrati omejiti naraščanje pojava prekomerne telesne teže in debelosti pri otrocih. Slednja namreč povečuje tveganje za nastanek številnih bolezni sodobnega časa (sladkorna bolezen tipa 2, srčno-žilne bolezni, rak, osteoporoza itd).

Uganki

Je rumene barve in vsebuje veliko vitamina C, je zelo zdravo sadje in ponavadi z njo pokapljamo po ocvrtem mesu.

Špela Huško, 3. c

Zunaj sem zelena, znotraj pa rdeča in ko me poješ, me ni več.

Zoran Škraba, 3. č

S SHEMA ŠOLSKEGA SADJA bomo nadaljevali tudi v prihodnjih letih. Vsako leto je odziv otrok na ponujeno sadje boljše.

Mentorica Meta Cedilnik

Sadje je zdrava hrana in je sladko. Še posebno zdrava je limona, ker vsebuje veliko vitamina C, večino drugega sadja pa vsebuje vitamin D.

Sadje in zelenjavo imam zelo rada, ker je zdravo in vsebuje vse, kar potrebujem za rast in razvoj.

Špela Huško, 3. c

Naravoslovni dan za učence 9. razreda

VSE O SRCU

Ker je Valentinovo praznik vseh zaljubljenih in je povezan z našimi srci, na OŠ Božidarja Jakca v Ljubljani, že enajsto leto zapored, organiziramo na valentinovo za učence 9. razreda naravoslovni dan, ki smo ga poimenovali »Vse o srcu«. Učenci na ta dan delajo štiri šolske ure v skupinah, ki so jim na voljo glede na njihove interese in zmožnosti.

Vsi učenci so se udeležili enournega predavanja o srcu, ki ga je vodila ga. Brigita Valenčič iz Društva za zdravje srca in ožilja Slovenije. Ga. Valenčič je učencem predstavila dejavnike, ki krepijo srce in ožilje (zdrava uravnotežena mešana prehrana z veliko vitaminov in mineralov ter balastnih snovi, redno uživanje tekočin, vsaj 5 dnevnih obrokov, hrana ne sme biti preveč slana in mastna, redna telesna aktivnost in počitek).

Učence je seznanila tudi z dejavniki, ki ogrožajo srce in ožilje (prevelika telesna teža, zvišan holesterol, telesna nedejavnost, zvišan krvni sladkor, zvišan krvni tlak, čezmerno pitje alkohola in kajenje). Izvedli so kakšen utrip imajo nekatere živalske vrste, koliko krvi načrpa človeško srce v svojem življenju, kakšen je maksimalni srčni

utrip in še mnogo drugih zanimivosti.

Prva skupina je izdelala Gregorjeve ptičke in spoznavala razlike med valentinovim in Gregorjevim.

Druga skupina učencev se je seznanila z varovalnimi živili in pripravila Valentinov zajtrk iz varovalnih živil.

Tretja skupina je izdelala lične škatlice, v katerih so bila lepa sporočila in misli o ljubezni.

Četrta skupina učencev je na likovni delavnici ustvarjala iz gline na temo ljubezni. Naslikali pa so tudi sošolko v naravni velikosti in ji vrisali srce.

Peta skupina učencev je spoznala osnovne pojme, ki jih sreču-

jemo v športu, o srčnem utripu. Seznanili so se tudi z merilniki srčnega utripa in krvnega pritiska in izvedli meritve utripa v mirovanju in v gibanju. Pogovarjali so se o hrani kot viru energije in izračunali, koliko energije bi porabili v mirovanju.

Učenci šeste skupine so v računalniški učilnici izdelali PPT predstavitev o obolenjih srca in ožilja ter o prvi pomoči ob srčnem zastoju.

Po delu v skupinah so se učenci zbrali v učilnici, kjer je sledilo poročanje po skupinah. Vsaka skupina je predstavila svoje delo (izdelke, plakate, PPT predstavitev, škatlice s sporočili), nato je sledila degustacija valentinovega varovalnega zajtrka. Učenke in učenci, ki so sodelovali v projektu so s svojim delom znova dokazali, da imajo ideje in različne talente ter se radi učijo in znajo sodelovati.

Glede na vsakoletni pozitiven odziv učencev in učenek se vsako leto trudimo dodajati in spreminjati vsebine, ki jih zanimajo in so povezane s srcem, zdravjem in ljubeznijo ter ne pokrivajo samo naravoslovnega področja.

Pripravila prof. gosp. in biologije
Elvira Sušec

ŽIVALI NA OBISKU

DANES SO NAS OBISKALE ŽIVALI. NAJPREJ SMO UGIBALI UGANKE IN TAKO VIDELI, KATERE ŽIVALI SI BOMO BOLJ PODROBNO OGLEDALI. ODŠLI SMO V SVOJ RAZRED. NAJPREJ SMO VIDELI KAČO – AMERIŠKI RDEČI GOŽ Z IMENOM MICI. NAJBOLJ POGUMNI SMO SI DALI KAČO OKROG VRATU. UGOTOVILI SMO, DA SE KAČA OVIJA OKROG VRATU, KER JE NAŠE TELO TOPLO. NATO SMO SPOZNALI KRASTAČO PIKICO. ZAKAJ SE IMENUJE KRASTAČA? KER IMA PO TELESU KRASTE. SAMČEK JE MANJŠI OD SAMIČKE IN LEPLJIV, DA LAHKO SEDE NA

SAMIČKO, KO SE PARITA. DA JE SAMČEK RES LEPLJIV, SMO SE PREPRIČALI TUDI SAMI. KRASTAČA IMA ZA OČMI ŽLEZE, V KATERIH SE SKRIVA STRUP. HRANI SE Z MRČESOM (MUHAMI, MUŠICAMI ...). IMELI SMO PRILOŽNOST, DA SMO SLIŠALI OGLAŠANJE SAMČKA.

POTEM JE GOSPOD ZVONE V RAZRED PRINESEL PO NJEGOVO NAJBOLJ NEVARNO ŽIVAL PUŠČAVSKEGA SKAKAČA, SAMIČKO ŠTEFI. TA GA JE ENKRAT UGRIZNILA V PRST, DA JE IMEL PRST VES MESEC ČRN.

POTEM SMO SPOZNALI PTIČJEGA PAJKA. NAJBOLJ POGUMNI SMO DALI PAJKA NA GLAVO IN NA DLAN. NA NOGAH IMAJO KAVELJČKE, S KATERIMI SE DRŽIJO, DA NE PADEJO. ZANIMIVO SE NAM JE ZDELO TUDI TO, DA PTIČJI PAJEK ŽUŽELKO POPIJE. ZVONE NAM JE ZAUPAL, DA GA JE PTIČJI PAJEK ENKRAT CELO UGRIZNIL.

NAŠ RAZRED JE OBISKALA TUDI GRLICA, KI JI JE ZVONE POSTRIGEL PERUTI, DA NE BI LETALA PO RAZREDU IN SE ZALETALA V OKNO, KER BI TAKO LAHKO POGINILA.

POTEM SMO PREŠETELI CVRČKE, KI IMAJO SABLJICE. TE CVRČKI ZAPIČIJO V ZEMLJO IN VANJO SPUSTIJO JAJČKA.

ŠČURKI ŽIVIJO TAM, KJER JE ZELO UMAZANO. ŠČUREK IMA TUDI KRILA NAMESTO PADALA. SLUŽIJO MU, DA PRISTANE NA NOGAH.

SAMIČKA ŽELVA Z IMENOM METKA NAM JE »POVEDALA«, DA SE OD SAMČKA RAZLIKUJE V DOLŽINI REPKA IN IZBOČENOSTI TREBUŠČKA. SAMIČKE IMAJO RAVEN TREBUŠČEK. ŽELVICE ŽIVIJO V SLADKIH VODAH (REKAH, JEZERI, RIBNIKI).

OBISKAL NAS JE PRAV POSEBEN JEŽEK Z IMENOM BISERKA. TO JE BIL TENREK, JEŽEK Z MADAGASKARJA. NAMESTO BODIC IMA ŠČETINE, MOČNE KREPELJCE IN PLEZA NA DREVO. TU IŠČE ŽUŽELKE.

NAUČILI SMO SE, DA ŽIVALI V NARAVI PUSTIMO PRI MIRU, JIH NE VZNEMIRJAMO.

**NAPISALI: LANA TUBIN, ENYA MOLTARA,
LUKA JOSIPOVIČ, DINA MEŠINOVIČ,
VAL ČEHOVIN IN UČITELJICA KATJA KOVAČIČ KOKOŠAR**

Predavanje o Afriki

V ponedeljek, 25. marca, je svoje zgodbe iz Afrike z nami delila humanitarka Jana Dular, sicer 27-letna univerzitetna diplomirana pravnica. Njeno predavanje je na naši šoli spremljala tudi RTV Slovenija. Našim sedmošolcem so se ob predavanju porodile naslednje misli.

- Jana je humanitarka, ki z nemojno energijo pomaga revnim otrokom v Afriki. Treba je ljudi naučiti veščin, da so lahko samozadostni. Povedala je lep stavek: »Če te naučim kako uloviti ribo, te nahranim za celo življenje.«
- Razložila nam je, da za 2 € nahrani dva otroke za en mesec. S svojimi prispevki je obnovila center za otroke s posebnimi potrebami, zgradila šolo in poučevala otroke. Z našimi prispevki bo dokončala svoj projekt. Predavanje je bilo zelo zanimivo in poučno.
- Povedala nam je, kako je ustanovila svojo ekipo Elo, ki pomaga ljudem v tiski. Zelo zanimivo je bilo, ko je prinesla s seboj izdelke in oblačila, ki jih nosijo tam. Jana odhaja nazaj v Afriko in zelo sem vesela, da je prišla in nam toliko povedala o njej.
- Menim, da je njena pomoč zelo velika in namenjena pravim ljudem. Žalostno je, da sploh obstajajo takšna ljudstva, in je prav, da jim pomagamo ter delimo svoje znanje in jih sprejememo kot sebi enake.
- Tam je v veliko državah povprečna mesečna plača 20 €. To pri nas nekateri porabijo v eni uri. Zelo malo je takih ljudi, kot je Jana Dular. Všeč mi je tudi to, ker bomo otrokom v Afriki pomagali tudi mi.

Nataša Kranjčan

Pomagam odraslim

Da bi odraslim članom družine olajšali delo, jim otroci pomagamo pri različnih opravilih. Tudi jaz pomagam staršem in sestri.

Najraje pomagam mami. Pogosto sodelujem pri hišnih opravilih: pomijem posodo, obrišem prah s polic, urejam cvetlice (orhideje), zložim perilo, preoblečem posteljnino in pomagam pri kuhanju. Mama je zelo vesela, ko ji pomagam, in me skoraj vedno nagradi. Včasih dobim kakšen evro ali pa sladkarije, ki jih imam najraje. Tudi očetu pomagam, ampak ne velikokrat. Ko nima časa, da bi prižgal televizijo, to storim namesto njega. Včasih tudi pospravim vrečke, ko prinese stvari iz trgovine.

Rada pomagam tudi svoji sestri, čeprav vem, da me včasih izkorišča. Prosi me, naj odnesem papir v smeti ali pa naj ji nalijem v plastenko vodo ali pa prinesem čips.

Otroci moramo pomagati, saj se s tem veliko naučimo in smo solidarni. Prejšnje leto sem pomagala tudi svojim sestricam. Ker jim je v luna-parku zmanjkalo žetonov, sem bila solidarna in jim jih pet podarila. Počutila sem se zelo dobro in vem, da sem jim polepšala večer. Pomembno je pomagati tudi otrokom.

S pomočjo in uspešno opravljenim delom si nekaj prislužimo. Včasih je to beseda hvala ali pa nasmeh. Pri meni pa je velikokrat nagrada sladole. Ko pomagam, sem ponosna nase.

Melisa Kljajić, 4. b

Tistemu, ki potrebuje pomoč, moramo pomagati. S tem ga osrečimo, mu olajšamo delo in rešimo njegove težave. Ko sem hodila v vrtec na Zavodu za gluhe in naglušne, so v našo skupino prihajali otroci iz Zavoda. Naučili smo se nekaj znakov in tako sem se z njimi lahko sporazumevala in igrala. Bili so zelo veseli.

V trgovini sem srečala starejšo slepo gospo, ki me je prosila, če ji lahko pomagam priti do kruha. Prijela sem jo za roko in jo odpeljala do polic. Zahvalila se mi je in naprej sama nakupovala.

Če pomagáš ljudem s posebnimi potrebami in vsem ostalim, ki potrebujejo pomoč, je lahko svet veliko lepši.

Tara Lorber Remškar, 4. b

DRŽAVNE PRVAKINJE V MLADINSKI RAZISKOVALNI DEJAVNOSTI

Stereotipi v besedilih beril za OŠ

- raziskovalna naloga.

RAZISKOVALKE: Daša Duc, 9. a; Klara Simetinger, 9. a; Petra Vidrih, 9. a

KLJUČNE BESEDE: stereotipi, spolni stereotipi, seksizem, besedila v berilih za OŠ

Odločile smo se, da bomo v svoji raziskovalni nalogi raziskovale stereotipe, tako da bomo analizirale besedila v osnovnošolskih berilih, in sicer v berilih za 2. razred osemletke oziroma 3. razred devetletke in 6. razred osemletke oziroma 7. razred devetletke.

Izbrale smo tri starejša berila in tri novejša berila. V besedilih smo se osredotočile na glavnega junaka/junakinjo in ugotavljale značilnosti, lastnosti glede na spol ...

Izvedle smo tudi učno uro v 5. razredu OŠ Božidarja Jakca v Ljubljani. Namen te učne ure je bil,

da bi ugotovile, kako učenci s pomočjo odlomkov spoznajo glavni lik odlomka, in če ga prepoznajo, ali je glavni lik stereotipen ali nestereotipen. Pred tem smo želele preveriti, ali učenci sploh poznajo pojem stereotip.

Z raziskovalno nalogo smo želele raziskati in ugotoviti:

- kolikšen je delež besedil avtorjev v primerjavi z deležem besedil avtoric v izbranih berilih,
- kolikšen je delež besedil v berilih, v katerih kot glavna literarna oseba nastopa ženska/deklica ali moški/deček,
- katere stereotipne oznake se

najpogosteje pojavljajo ob osebah ženskega oz. moškega spola v izbranih berilih skozi čas,

- ali je literarni junak tipičen predstavnik moškega spola oziroma tipična predstavnica ženskega spola,
- kako učenci prepoznajo stereotipne značilnosti ob napovedi besedila,
- kako učenci prepoznajo stereotipne lastnosti glavnega junaka ob branju besedila.

Raziskovalno nalogo so mlade raziskovalke odlično predstavile na ljubljanskem tekmovanju mladih raziskovalcev na OŠ Riharda Jakopiča. Dosegle so 1. mesto na področju slovenščine z vsemi 100 možnimi točkami. Uvrstile so se tudi na državno tekmovanje, kjer so 20. maja v Murski Soboti suvereno in samozavestno zagovarjale raziskovalno nalogo. S svojim nastopom so očarale komisijo in pometle z vso konkurenco.

Osvojile so 1. mesto in zlato priznanje na državnem tekmovanju.

Za doseženi rezultat na 47. Srečanju mladih raziskovalcev Slovenije 2013 jim ponosno čestitamo.

Romana Šarec Rojc, prof. slov. mentorica mladim raziskovalkam

Projekt *Podarimo si prijatelja – Podarimo si knjigo*

Na šoli že drugo leto zapored organiziramo lasten projekt »**Podarimo si prijatelja – podarimo si knjigo**«, katerega idejna vodja in glavna organizatorka je knjižničarka **Sabina Kirm**, kot mentorica pri projektu pa sodeluje tudi **učiteljica slovenščine Romana Šarec Rojc**. Projekt pa finančno podpira **Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, Mestna občina Ljubljana** in **Četrtna skupnost Štepanjsko naselje**.

S pomočjo učencev, staršev, učiteljev in donacij založb vsako leto poteka zbiranje slovenskih knjig, ki jih podarimo društvu Slovencev, ki gostuje na šoli. Letos smo zbrali preko 120 knjig v slovenskem jeziku.

V letošnjem letu smo se odločili, da bomo od srede 17. 4. do 19. 4. gostili manjše društvo iz Bosne in Hercegovine. Društvo Slovencev Lipa iz Prijedora je bilo ustanovljeno leta 1997. Šteje okoli 270 članov, redno pa je aktivnih okoli 40 odstotkov. Vsako leto se udeležijo poletne šole slovenščine v Sloveniji. Redno sodelujejo tudi z osnovnimi šolami in društvi iz Slovenije. Organizirajo številna gostovanja folklornih in dramskih skupin, pevskih zborov. Že sedem let deluje tudi šola dopolnilnega pouka slovenščine, imajo **lastno radijsko oddajo »Slovenija v nas«, ki se predvaja v slovenskem jeziku.** Predsednica Društva je **Alenka Uduč.**

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine (Zorana, Ivana in Emilija Šurlan, Denis Sikirić, Sonja Bijelović, Marko Kamšak), njihova učiteljica slovenščine Barbara Hanuš,

spremljevalka Vera Vencelj in voznik Milan Janjić so bili deležni tri-dnevnega razvajanja po Sloveniji.

Prvi dan smo jim skupaj z učenci spremljevalci (Melisa Kadrić, Daša Duc in Andan Bosnić iz 9. a, Emrah Kajtezović in Jan Žibert iz 9. c, Jaka Hočevar iz 8. c, Ana Čičak in Vida Kastelic iz 8. b) predstavili znamenitosti našega glavnega mesta, v popoldanskem času pa smo si na šoli ogledali pevsko revijo.

Drugi dan smo se skupaj z zlatimi bralnimi značkarji odpravili na izlet v Lipico, kjer smo si ogledali muzej Lipikum, trening jahaške šole in kobilarno. Vsi navdušeni nad belimi lepotci smo se pozno popoldne odpravili nazaj proti šoli, kjer nas je čakala slovenska tradicionalna večerja.

Tretji dan druženja smo namenili mestu Kamnik, kjer nas je sprejel in pogostil župan Marjan Šarec, učiteljica Romana Šarec Rojc pa nam je predstavila zgodovino mesta. Za konec smo se posladkali še v slaščičarni in se polni doživetij in na novo stkanih prijateljstev odpravili nazaj proti šoli, kjer smo jim podelili zbrane knjige in se od njih težko poslovili.

Naše druženje je že tretje leto zapored potrdilo namen in cilje projekta. Postali in ostali bomo prijatelji med sabo in s knjigo pisano v slovenskem jeziku.

Vodja in mentorica:

Sabina Kirm in Romana Šarec Rojc

Pevska revija

Vsredo, 17. 4. 2013, smo lahko prisluhnili naši že tradicionalni reviji pevskih zborov. Nastopali so pevski zbori naše šole z razredne in predmetne stopnje in OŠ Vide Pregarc. Predstavili so se tudi izjemni solisti obeh šol.

Ubrane nastope sta vodili zbo-

rovodkinji **Alenka Zajec** in **Vanja Suhadolnik**.

Za udaren zaključek so poskrbeli člani naše glasbene skupine **Jak'c bend** (Daša Duc – pevka, Leon Bedjanič, Žiga Vehovec, Nejc Slatinšek iz 9. a, Jaka Hočevar iz 8. c in Klara Novak iz 9. b).

Nataša Kranjčan

Zavetišče v Ljubljani

Vsoboto 6. 4. 2013 smo učenci 9. b razreda odšli v zavetišče v Ljubljani. Ko smo prispe- li, smo imeli zanimivo predavanje

o zavetišču, kjer smo izvedeli, kaj moramo storiti, če najdemo zapu- ščeno žival in kaj nato z njimi nare- dijo. Po predavanju smo se razdelili

v dve skupini in odšli na ogled pro- storov z živalmi. Videli smo crkljive muce ter živahne in prijazne pse. Na koncu smo še ločili in razpakirali hrano, ki smo jo prinesli. Ogled za- vetišča in predavanje sta nam bila zelo všeč, saj imamo vsi radi živali, zato smo na ogledu res uživali in se zabavali.

Veseli smo, da smo naredili do- bro delo. Hvala vsem učencem, učiteljem in staršem za prispevke, hvala skrbnikom v zavetišču za predstavitev in prijazen sprejem!

Katarina Geč, 9. b

Evropska vas – Republika Ciper

V čast dnevu Evrope (obeležujemo 9. maja) se dan prej, vsako leto v središču Ljubljane zberejo osnovne šole in vrtci, ki so vključeni v mednarodni projekt Evropska vas. Na Hribarjevem nabrežju predstavljajo državo, ki je v Evropski uniji, hkrati pa poteka zaključna prireditev. Na odru vsaka šola predstavi svojo državo z glasbeno, plesno ali dramsko točko. Letos pa so publiko nagovorili tudi župan Ljubljane Zoran Jankovič in veleposlaniki nekaterih držav.

Namen projekta je spoznati kul-

turo, znamenitosti, običaje, glasbo in kulinariko držav članic Evropske unije. Osnovne šole so predstavljale vseh 27 držav članic EU. Naša šola je predstavljala Republiko Ciper.

Učenci Vid Hočevar, Tisa Šuligoj, Nina Kokalj, Laura Hudobivnik iz 4. a in Uroš Tesič iz 9. c so mimoidoče seznanjali o znamenitostih Cipra. Na odru so učenci 2. b po vodstvu učiteljice Melite Kikelj in Mateje Pitako predstavili Ciper z glasbeno točko.

Mentorici Eva Gril in Sabina Kirm

Šolski EKO vrt

V letošnjem šolskem letu smo se vključili v program Šolski eko vrtovi. Šolski eko vrt je čudovita popestritev šolske okolice in zanimiv učni prostor za otroke - spoznavanje rastlin, pridelkov, vrtnih prebivalcev, procesov v naravi, kot tudi rokovanje z orodjem in zemljo.

Pri izdelavi prve gredice so sodelovali učenci 9. c razreda (Aljaž Bricelj, Emrah Kajtezović, Klemen Pogačar, Aljaž Klinc, Jan Žibert, Marko Nikodić, Avguštin Kastelic in Žiga Ocvirk).

V začetku maja smo posadili fižol, čebulo, ajdo, rumeno korenje, repo in zelje. Semena smo dobili v dar od ministrstva za kmetijstvo, ki spodbuja uporabo avtohtonih sort.

V naslednjem šolskem letu imamo v planu izdelavo zeliščne gredice ter zasaditev sadnih dreves.

Mentorica Erika Kogovšek

Lokalno tekmovanje iz znanja prve pomoči

V sredo, 27. 3. 2013, se je ekipa OŠ Božidarja Jakca udeležila lokalnega tekmovanja iz znanja prve pomoči. Ekipo naše šole so zastopali: Živa Hudobivnik 8. a, Luka Dedič 8. a, Aljoša L. Prokofjev 8. a, Domen Sagadin 8. b, Ana Čičak 8. b, Aleksandra Borovina 9. a, Petra Vidrih 9. a, Maja Kobal 9. a, Luka S. Voskobojsnik 7. b, Žan Mikša 8. b in Vida Kastelic 8. b.

Tekmovanja se je udeležilo 22 ekip iz ljubljanskih osnovnih šol. Naša ekipa je zasedla 14. mesto in se žal poslovila od nadaljnjih tekmovanj, saj se je na regijsko tekmovanje uvrstilo prvih 12 ekip. Učenci so na tekmovanju izpolnje-

vali teste o prvi pomoči in Rdečem križu ter na šestih postajah praktično oskrbeli poškodovance. Žal smo na dveh praktičnih postajah z opeklinami izgubili preveč točk, in jih nismo uspeli nadoknaditi z dobrimi rezultati na teoretičnem preizkusu, kar nas je stalo dobre uvrstitve. Ker je naša letošnja ekipa pomlajena, verjamem, da bomo drugo leto bolj izkušeni in bolj modri, ob vaji in učenju pa še boljši in na tekmovanju uspešnejši.

Vsem učencem naše ekipe čestitam za trud in redno obiskovanje krožka prve pomoči.

Mentorica Elvira Sušec

Tabor prve pomoči

22. 4. 2013 smo se 8. razredi OŠ Božidarja Jakca odpravili na tabor prve pomoči v Tolmin, kjer smo ostali pet dni. Že na poti proti domu ČSOD smo vedeli, da bo to nepozaben tabor. Ko smo prispeili nas je sprejela učiteljica doma. Razložila nam je, kje so določeni prostori v domu, nato pa so nas učiteljice razporedile po sobah. Vse sobe so imele 3 postelje, mizo, omare in seveda okno. Ko smo raz-

smo spoznali opekline, ozeblino, zlome ... Proti večeru smo si ogledali čudovit in obenem žalosten film o psu in njegovem gospodarju. Po filmu smo oddali telefone in se pripravili na spanje. Zjutraj smo imeli 30 min časa za osebno higieno in za urejanje sob. Nato smo odšli na sestanek, kjer smo se dogovorili, kako bo potekal dan. Po sestanku smo imeli zajtrk, nato pa smo odšli na Kozlov Rob. Po vrnitvi

pakirali prtljago po omarah smo se odpravili na sestanek. Tam so nam razložili, kje moramo biti ob določeni uri in pravila, ki smo se jih morali držati. Ko se je sestanek zaključil smo imeli prosti čas, takoj za tem pa kosilo. Jedilnica je bila precej velika, zato je bilo dovolj prostora za učence in učitelje. Po kosilu smo se že odpravili na praktični del prve pomoči. Naučili smo se, kako oskrbeti človeka, ki potrebuje pomoč. Po končanem praktičnem delu smo imeli teoretični del, kjer

v dom smo imeli prosti čas in kosilo. Po kosilu smo imeli uro prostega časa in nato zopet prvo pomoč. Zvečer je prišel reševalec, ki nam je predstavil svojo službo in nas še malo poučil, kako se moramo odzvati, ko vidimo človeka v stiski. Naslednji dan je potekal podobno kot prejšnji, le da je sijalo sonce, odšlo smo na igrišče ter igrali odbojko na mivki, košarko, nogomet in plezali smo po plezalni steni. Zvečer smo imeli zabavne igre z OŠ iz Kranja, ki smo jih igrali dekle-

ta proti fantom. V četrtek smo odšli kolesarit pred kosilom, po kosilu pa smo imeli ocenjevanje znanja iz prve pomoči. Zvečer je vsak razred pripravil nastop, nato pa smo imeli tudi disko večer. Naslednje jutro smo bili zelo utrujeni. Morali smo spakirati stvari, nato pa smo se odpravili v Muzej 1. Svetovne vojne in na domačijo Simona Gregorčiča. Po končanem ogledu smo pojedli kosilo in se odpravili proti Ljubljani.

Ana Čičak, 8. b

Regijsko tekmovanje za Zlato kuhalnico

Že v mesecu januarju so se pričele priprave na letošnjo Zlato kuhalnico. Lansko ekipo mladih kuharic je zaradi športnih obveznosti zapustila Belma Hodžič. Aniti Tari in Lauri Rot se je letos pridružila šestošolka Maja Rot, ki v prostem času najraje kuha in peče sladice.

Za tekmovanje so naše mlade kuharice pripravile špagetone s šampinjoni in s puranom ter pečeno jabolka z vaniljevo kremo. V petek, 10. 5. 2013, so se na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Ljubljani udeležile Regijskega tekmovanja za Zlato kuhalnico. Tekmovanja se je poleg naše šole udeležilo še 21 osnovnih šol iz Ljubljane in okolice.

Maja, Laura in Anita so dosegle odlično srebrno priznanje za Zlato kuhalnico. Učenkam za dosežen rezultat iskreno čestitam in upam, da bodo tudi v bodoče z veseljem in inovativnostjo rade ustvarjale odlične jedi in sladice.

Mentorica Elvira Sušec

RECEPTI

Špagetoni s šampinjoni in puranom

Sestavine za šest oseb:

600 g Barillinih Spaghettonov n°7
400 g puranjega fileja
300 g šampinjonov
75 g oljčnega olja
maslo
1 čebula
3 stroki česna
šopek peteršilja
sol, poper
5 dl sladke smetane
2 topljena sirčka Slovenka

Postopek priprave

Puranje meso narežemo na manjše trakove. Meso solimo, popopravimo in na olju popečemo do zlatorumene barve.

V drugi posodi na maslu popražimo čebulo, dodamo narezane šampinjone in česen ter skupaj pražimo 10 minut. Dodamo popečeno puranje meso.

Zalijemo s sladko smetano, dodamo kremni sirček in nasekljan peteršilj ter omako mešamo, da se sirček stopi. Špagetone skuhamo in primešamo omaki.

Pečena jabolka z vaniljevo kremo

Sestavine za šest oseb:

6 jabolk (Jonagold)
50 g marelične marmelade
50 g mletih orehov
50 g rozin
2 žlici drobtin
1 vanilin sladkor
maslo

Sestavine za kremo:

0,5 l sladke smetane
1 dl mleka
1 jajce
20 g mehke moko
40 g sladkorja
2 vanilina sladkorja
1 strok vanilije

Postopek priprave

Jabolka olupimo in jim izrežemo peščiče. Napolnimo jih z nadevom iz mletih orehov, drobtin, vaniljevega sladkorja, marelične marmelade in namočenih rozin. Na vrh jabolka dodamo pol žličke

masla. Jabolka pečemo 35 minut v ogreti pečici na 200°C.

Za vaniljevo kremo razžvrkljamo 0,5 dl mleka, jajce in moko v gladko maso. Drugo polovico mleka s sladkorjem zavremo in z me-

tlico umešamo predhodno pripravljeno maso. Mešamo do vretja, da ne nastanejo grudice. Dodamo smetano, sredico vaniljevega stroka in počakamo, da še enkrat zavre.

Bivši učenec naše šole Nik Simšič – bodoči Anže Kopitar?

Luka Simšič je kot vratar igral za slovensko in jugoslovansko reprezentanco v hokeju na ledu, njegov sin **Nik** velja za enega največjih upov slovenskega hokeja. Niso redki, ki ga primerjajo celo z **Anžetom Kopitarjem**. Kljub temu ostaja nadobudni Slovenec z obema drskalkama trdno na tleh tudi zaradi trdega dela v klubu Södertälje SK iz predmestja Stockholma. »Igranje v tujini je pomembno za moj hokejski razvoj, saj ob več treningih, večjem poudarku na taktičnem področju in močnejši ligi veliko hitreje napredujem. Poleg tega je tukaj veliko večji poudarek na fizični pripravi igralcev, saj imamo ne glede na tekme poleg treninga na ledu vedno vsaj eno uro treninga z utežmi,« pripoveduje Nik, ko ga ujamemo med dvema treningoma in pripravo na novo tekmo; v tej sezoni jih ima v nogah že več kot 70.

Ostrooki Ivo Jan

Nik ima 15 let, na Švedsko je odšel lani. V Sloveniji je bil za razred ali

dva boljši od vrstnikov, igral je za ljubljansko Olimpijo. Njegovo suverenost je opazil tudi naš hokejski as **Ivo Jan**, ki je malega Nika – ta je od lani zrasel s 177 na 182 centimetrov – priporočil avstrijskemu partnerju, menedžerju, in po zaslugi slovensko-avstrijske naveze je Nik dobil vabilo za preizkušnjo v Skandinaviji. Trajala je en teden, z njim je šel oče. Zadnji dan preizkušnje so ga povabili, da se jim pridruži. Oče prizna, da je na sinov odhod gledal precej racionalno, žena pa je bila precej bolj čustvena. »Veliko smo govorili, pri prepričevanju so pomagali tudi moji prijatelji, **Hebar** in drugi, ki so ji jasno povedali: 'Če hoče kaj narediti iz sebe, mora na tuje.'« Odločitev ni bila lahka, tako mlad, pa že v svet. »Nekaj mesecev smo razmišljali, kaj storiti,« glava družine razkrije dilemo. Nik je na sever odpotoval 23. julija. V švedskem klubu igra za dve ekipi (U16 in U18), trenira s tremi, zadnje čase intenzivno z zasedbo U20, nad njim bdita trenerja **Daniel Eriksson** in **Joachim Nilsson**.

Kopitarjev nasvet

V Södertälju je velik pečat pustil Anže Kopitar, ki je igral tam v obdobju med 2004 in 2006. Naš najboljši hokejist je začel v mladinskem moštvu, za člane pa je odigral 83 tekem, zabil 37 golov in imel 35 podaj. »Preden se je Nik odločil, sem govoril z **Matjažem Kopitarjem**, ki je sina prav tako poslal v Södertälje. Opozoril me je, da je zelo pomembno, da fanata sprejmejo. Mislim, da so Nika sprejeli,« Luka pove s pomirjenim glasom.

Starši niso hoteli, da bi morda eno leto igral hokej in ne bi imel stika s šolo.

»Ob pomoči dedka in babice smo ga vpisali v prvi letnik ljubljanske euro-gimnazije, kjer po izpitih prek spleta opravlja svoje obveznosti.« Prihodnje leto se bo vpisal v eno od švedskih športnih gimnazij. Švedščino že kar dobro razume: »Težave mi dela samo izgovarjanje.« Stanuje pri trenerju, stanovanje ga stane okoli 350 evrov na mesec, še toliko so drugi stroški, perilo mu perejo v klubu. Do dvorane ima slab kilometer. Ko še ni bilo tako mrzlo, se je tja vozil s kolesom. Vstaja pred šesto, po jutranjem treningu sta na vrsti učenje in šola, med 16.30 in 21.00 je spet na ledu.

»Priden je,« nadaljuje oče, ki je vesel, da je Nik ostal skromen in odločen. Vsak mesec ga obišče nekdo iz družine. »Za 50 evrov le-

NIK SIMŠIČ O SEBI

Za moj odhod na Švedsko smo se skupaj s starši odločili še pred koncem devetletke. Meseca februarja 2012 sem bil namreč povabljen na preizkušnjo v švedski klub Södertälje. Po desetdnevni preizkušnji so mi povedali, da si zelo želijo, da bi igranje hokeja nadaljeval v njihovem klubu Södertälje SK. Ta klub je na Švedskem znan po vzgoji mladih talentov. Po vrnitvi domov smo se skupaj s starši pogovorili in dobro premislili zadevo. Po pravici povedano, smo premišljevali več kot dva meseca. Meni se je seveda vse skupaj zdelo super, starši pa so imeli pomisleke, saj ni ravno običajno, da petnajstletnik sam živi v tujini in povrh še v 2000 km oddaljeni deželi. Po pogovoru s trenerji smo ugotovili, da je v športnem smislu to idealna situacija za moj nadaljnji športni razvoj. Švedska je namreč država, ki bistveno več vlaga v razvoj mladih hokejistov kot Slovenija. Poleg tega pa je kvaliteta švedskega hokeja daleč nad slovenskim. Tako smo se odločili, da bom hokejsko kariero nadaljeval na Švedskem. Rezultati te odločitve so bili dobro vidni že v tej sezoni, saj sem zelo napredoval. V klubu so bili z menoj zelo zadovoljni, tako da bom pri njih ostal najmanj še naslednji dve leti.

Seveda je bil prvi pogoj, da ob hokeju nadaljujem tudi s šolanjem. V švedskem klubu so nam ponudili tudi šolanje na njihovi športni gimnaziji. Ker pa sem bil za švedsko gimnazijo še premlad (Švedi šolanje začnejo eno leto kasneje), smo se s starši odločili, da prvi letnik opravi na daljavo. Bežigradska gimnazija, na katero sem bil sprejet, na žalost ni imela te možnosti, zato sem se moral prepisati na euro-gimnazijo v Ljubljani, ki ponuja učenje na daljavo. Ko sem bil na Švedskem, sem izpite opravljal na daljavo – preko interneta. Seveda je način učenja popolnoma drugačen, kot sem ga bil vajen. Sedaj se moram naučiti vse sam, izpit pa opravljam za celo šolsko leto in ne po delih, kot sem bil tega vajen v osnovni šoli. Ker imam od tri do štiri treninge na dan, si moram čas za učenje dobro razporediti, drugače mi ga hitro zmanjka. Zdi se mi, da mi gre zelo dobro, saj sem kljub napornemu ritmu opravil že pol izpitov. Po končani sezoni sem prišel domov in imam več časa za učenje, tako da bom po načrtih opravil še preostale izpite. Zadnji izpit bom opravljal konec junija.

V naslednjem šolskem letu bom obiskoval švedsko športno gimnazijo. Mislim, da mi bo veliko lažje, saj je učni program prilagojen športni karieri. Dopoldanski treningi se recimo štejejo kot športna vzgoja, prav tako pa so termini izpitov prilagojeni hokejski sezoni.

Nik Simšič

timo iz Budimpešte v Stockholm,« pravi Luka, ki je na vrsti za obisk konec marca, ta mesec na sever potujeta žena Brigita in hči **Nika**. Kot otrok je Nik sanjal, da bi kdaj zaigral v severnoameriški poklicni ligi NHL. S pristopom, delavnostjo, talentom ter ščepcem sreče je mogoče prav vse. Tudi liga NHL.

Prve drsalke je Nik dobil pri treh letih, oče mu jih je kupil v Nemčiji, kjer sta ga z mamo obiskala. **Samo Kumar** mu je podaril prvo palico, saj nepisano pravilo pravi, da hokejisti nočejo, da gre do sinovi po njihovih stopinjah. Pri šestih je začel trenirati, za to je prva izvedela mama. »Meni ni hotel povedati, saj se je bal, da bom užaljen, ker ni hotel biti vratar,« pojasni oče Luka.

Avtor članka Drago Perko
vir: Slovenske novice, 4. 2. 2013

Pesmica o športu

Moja športna pot,
pri tem nisem rabila nobene spojke, je zanimiva,
pa čeprav se nanjo bolj malo rima.
Od atletike in do odbojke.

Tekmovanja so se vrstila
in trudila sem se, da ne bi nobenega zamudila.
Trmasto sem vztrajala
in na stopničke vedno večkrat prihajala.
Šport zelo všeč mi je,
ker ob njem zabavam se.

Kaja Vrakelja Ljuboja, 7. a

Aljoševa športna pot

Moja športna pot se je začela že pri treh mesecih starosti, saj sem kot dojenček mirno spremljal treninge, ki jih je vodila moja mami. Kot malo starejši sem začel z zanimanjem opazovati treninge juda. V vrtcu sem obi-

skoval telovadbo, v prvem razredu pa že treniral gimnastiko in judo. Oba športa sem imel zelo rad, vendar sem se v četrtem razredu odločil le za judo. Od takrat naprej se z njim redno ukvarjam. Poželim sem številne uspehe, lani pa sem svojo

zbirko okronal še z bronasto medaljo na državnem prvenstvu. To leto sem dobil novega trenerja in svojo zbirko povečal za štiri nove medalje.

Tako se je začela moja športna pot in upam, da bo še naprej uspešna.

Aljoša Prokofjev Lampe, 8. a

Lanina športna pot

Moja športna pot se je začela že v vrtcu, kjer sem hodila na plesne vaje.

V 3. razredu osnovne šole sem se vpisala v plesno šolo Ples plus, kjer sem vadila ples 2 leti in na šolskih plesnih tekmovanjih dosegala visoke uvrstitve.

Ker je naša trenerka Maja začela delati, smo s skupino prestopili v Plesni studio Tina, ki je v septembru leta 2011 odprla svoja vrata tudi v Štepanjskem naselju.

Moja velika strast pa je tudi nogomet, nad katerim me je navdušil prijatelj Aljaž.

Začela sem ga trenirati v 4. razredu v

Mali šoli nogometa pod vodstvom trenerja Tomija.

Novembra 2011 sem od učitelja Iztoka dobila letak nogometnega kluba Krim za trening deklet. Že takoj naslednji dan smo poklicali trenerko Tino Kelenberger, ki je tudi selektorka reprezentance DU17. Še isti dan sem šla na trening, naslednji dan pa na prijateljsko tekmo. Sedaj že drugo leto treniram v NK Krim. Sem kapetanka moštva DU12, igram pa tudi za moštvo DU14.

Z dekleti treniram trikrat tedensko. Občasno pa hodim tudi na tekme in treninge s fanti.

V zimski ligi smo z dekleti DU12 dosegle 3. mesto v državi, v jesenskem delu pa 1. mesto v zahodni skupini.

Z ekipo DU14 pa smo v zimski ligi osvojile 2. mesto.

Upam, da bom s trdim delom čez nekaj let prišla v žensko nogometno reprezentanco Slovenije in še naprej uresničevala svoje sanje.

P.S.: Avgusta lansko leto smo šle s soigralkami na priprave. Na Rogli smo trdo trenirale, odigrale prijateljsko tekmo in se zabavale.

Srečale smo tudi Petro Majdič, ki ima na Rogli svoj tekaški center.

Lana Tomič, 6. b

Moji plesni začetki

Bila sem stara približno 4 leta in v vrtcu sem obiskovala balet. Po nekaj mesecih sem ugotovila, da mi ta zvrst plesa ne ugaja vendar sem še vseeno hotela plesati.

Tako sta me nekega dne mami in oči vprašala če bi poskusila plesati hip hop v plesni šoli Urška. Sprva nisem vedela katera zvrst plesa je to, saj sem takrat po-

znala samo balet. Prvič, ko sem prišla na trening me je tam lepo sprejela moja trenerka, ki me še danes uči Azra Selimano- vič. Malo časa sem potrebovala, da sem se vključila v družbo. Zato sem se upirala in nisem hotela iti na treninge. Vendar mami in oči nista obupala. Sčasoma pa sem pridobila prijatelje mojih let in plesna dvorana je postala moj drugi dom.

Sprva sem trenirala dvakrat na teden, potem trikrat in pred tekmo imamo treninge tudi vsak dan.

Plesišče je sedaj kraj kjer pozabim na vse skrbi in se sprostim. Plešem že približno 7 let in se pri tem noro zabavam. S skupino dosegamo odlične rezultate, se zabavamo, ko potujemo po svetu. Skupaj preživimo skoraj vsako popoldne.

Nika Modic, 7. b

Erikina športna pot

Za atletiko sem se odločila, ko sem zmagala na krosu v vrtcu. Vzgojiteljice in starši so me spodbujali in pri 4 letih vpisali v AD Brigite Bukovec.

Na prvih treningih smo se večino časa igrali športne igre in se učili atletsko abecedo. Kasneje smo začeli s skoki v daljino in teki. Pri 9. letih so me vpisali v AD Kronos, pri katerem je moja trenerka Saša Maraž. Začeli so se resni trenin- gi in z njimi tudi tekme. Tekmovali smo

v trobojih (60 m, 60m ovire, in daljina), štafetah 4 x 200 m, in posameznih disciplinah (200 m, 300 m, 600 m ...) vsako leto hodimo na priprave in z njimi napredujemo v boljše skupine. Moja najljubša športna odličja na tekmovanjih so: 2 x 2. mesto na krosu; 1 x 2. mesto na 300 m; 1x 3. mesto v daljini. V atletiki uživam in spoznavam veliko dobrih prijateljev, ki me spodbujajo. Prav tako me spodbujajo družina, sošolci in prijatelji.

V prihodnje si želim, da bi še bolj napredovala, izboljšala rezultate na tekmah, čim več zmagovala in kasneje prišla na olimpijske igre. Želim si spoznati Usaina Bolta, Asafa Powela in Yohana Blakea.

Atletika mi je kot šport zelo všeč in treningi so postali moj vsakdan in brez tega si skoraj ne predstavljam več mojega življenja. Želim si še naprej trenirati in uživati v tem športu.

Erika Pust, 7.

Dogajalo se je na športnem področju

September 2012

Navajeni smo, da se dogodki na športnem področju začnejo odvijati od prvega dne novega šolskega leta. Začne se s pripravo na letno šolo v naravi, nato izvedba, kjer se otroci učijo plavati ali pa poglobljajo svoje znanje plavalnih tehnik, potapljanja, spoznavajo nove kraje in njihove znamenitosti, seveda pa ne manjka tudi ostalih športnih dejavnosti in zabave.

Nekaj utrinkov in misli učencev

»Najbolj všeč mi je bilo nakupovanje spominkov in ogled akvarija.« Tin Intihar, 5. c

»Zelo všeč so mi bile nove sobe, ki so bile lepo urejene. Všeč mi je bilo tudi plavanje, saj smo se zelo zabavali, pa tudi učitelji so bili zelo prijazni.« Eva Setničar, 5. c

»Najbolj všeč mi je, da nam starši ne težijo, da imamo veliko športnih iger in prijazne učitelje. Še posebej všeč pa mi je bilo skakanje s pomola.« Karin Kužnik, 5. c

»Na morju mi je najbolj všeč to, da smo obiskali akvarij. Všeč mi je tudi to, kako učitelji ravnaajo z nami. Te počitnice bi rada ponovila.« Nika Simšič, 5. b

»V morju smo se potapljali z masko in dihalco, videli smo ribe, iskali smo školjke in raziskovali morski svet. Imamo zelo dobre učne ure in veliko smo se naučili. Lepe pozdrave iz Poreča.« Saška Staroveški, 5. b

Atletika

Že po dveh tednih novega šolskega leta smo začeli s prvimi tekmovanji. Malo časa za pripravo tekmovalcev v posameznih **atletskih disciplinah** pa tudi sama izbira za ekipo je pomenila, da smo v posamičnem delu tekmovanja dosegli sicer veliko uvrstitev do 10. mesta, nekoliko manj pa je bilo tistih z medaljami. Med mlajšimi je **3. mesto dosegla Kaja Vrakelja Ljuboja v teku na 60 m**, pri starejših pa sta medalji

v suvanju krogle osvojili Medina Šabić, 3. mesto, in Daša Duc, ki je postala zmagovalka te discipline. Zato pa smo ponovno izkazali v ekipnem delu tekmovanja, saj smo v dveh kategorijah dosegli 2. mesto pri starejših dečkih in dekletih, pri mlajših so fantje dosegli 3. mesto, dekleta pa 7. mesto med 13 osnovnimi šolami v skupini C.

Jesenski kros

Na jesenskem krosu smo imeli popolno ekipo, od najmlajših »prvčkov« do najstarejših »devetakov«. Prav vsi so pokazali veliko tekaškega znanja in prišli na cilj. V posamičnem delu tekmovanja sta na stopničke, za katere lahko rečemo, da jih je zaradi množičnosti na startu, pa tudi udeležbe zelo težko doseči, stopila: Amel Hodžić, 1.r., in Erika Pust 7.r., oba z drugim mestom. Veliko uvrstitev je bilo v prvi tretjini udeležencev, nekaj tudi za njo, kljub temu pa smo veseli, da so dali vsi vse od sebe.

Nogomet starejši in mlajši dečki

Že kar nekaj let je minilo, odkar so naši fantje v svoji predtekmovalni skupini premagali vse tekmece in osvojili 1. mesto v svoji skupini ter se uvrstili v prvo ligo.

Z lepo kolektivno igro v napadu in čvrsto v obrambi so dosegli uspeh, ki ga ta generacija še ni doživela. Za našo ekipo so pod vodstvom učitelja Primoža Pintariča nastopili: učenci 9. b: David Dedić, Blaž Banjanac, Emil Ciriković, Adrian Smakići, Marcel Rakovnik, Arin Videnšek Torić ter Klemen Sladić iz 9. a in Marko Nikodić iz 9. c. Naši učenci so se v 1. ligo uvrstili kot zmagovalci svoje predtekmovalne skupine brez poraza in v tem slogu tudi nadaljevali. S tremi zasluženimi zmagami so se uvrstili v 2. krog 1. lige, torej med osem najboljših moštev v Ljubljani, kjer so na žalost ostali brez uvrstitve med prve tri ekipe, ki zastopajo Ljubljano na državnem tekmovanju.

Njihov uspeh so dopolnili mlajši dečki, ki so po malo slabšem začetku, kjer še ni bilo prave uigranosti, ujeli boljši ritem. Drugo mesto v skupini je uvrstitev v nadaljnje tekmovanje, ki se bo odvijalo v mesecu maju. Za ekipo so nastopali Dino Omanović, Uroš Nikolić, Urh Resman in Armin Dedić iz 7. a, Urban Barbič, Elvin Šakanović, Ervin Torić iz 7. b, Alen Kišmetović in Haris Mahić iz 6. b ter Jure Čad in Robert Kosednar iz 6. a.

Oktober 2012

Badminton

Po natrpanem programu v mesecu septembru smo si le malo oddahnili. Brez tekmovanj sicer ni šlo, saj smo sodelovali na posamičnem prvenstvu Ljubljane v badmintonu. Pri mlajših dečkih smo imeli dva predstavnika iz 7. b razreda, Vida Babnika in Roka Žonto. Vid je moral priznati premoč nasprotnikov, zato pa nas je prijetno presenetil Rok, ki je med ne kategoriziranimi učenci osvojil bronasto medaljo. Pri starejših dečkih je edini predstavnik, Domen Sagadin, odlično igral in osvojil drugo mesto v Ljubljani med kategoriziranimi učenci in s tem pravico do nastopa na državnem prvenstvu.

17. Ljubljanski maraton

Kljub deževnemu in zelo hladnemu vremenu se je kar nekaj naših učencev udeležilo **17. ljubljanskega maratona**, v soboto, 27. 10. 2012. Tek za osnovnošolce je potekal po ulicah v središču Ljubljane. Veselje na cilju je bilo še toliko večje, saj je vsak udeleženec, ki je pritekel do cilja, prejel medaljo.

November 2012

Odbojka

Vsako leto se v tem mesecu začnejo tekmovanja v **odbojki**. Naša šola je tekmovala tako pri dekletih kot pri fantih. Fantje so v pred tekmovanju za las zgrešili uvrstitev v 1. ligo, dekleta pa so na žalost kljub bučni podpori naših učencev 5. b tri tekme izgubile, premagale pa vrstnice iz OŠ Zalog. V skupini so na koncu osvojile 4. mesto. Obe ekipi sta tekmovanje nadaljevali v drugi ligi. Pod vodstvom učitelja športne vzgoje, Iztoka Podbrežnika, so našo šolo zastopale: **Maja Sladić, Špela Kregar, Maja Kobal, Aleksandra Borovina, Arlinda Veliqi, Melisa Kadrić iz 9. a, Medina Šabić, 9. b, Urša Dimnik, 9. c, in Belma Hodžić ter Tina Seljak iz 8. b oz. c razreda.**

Ekipo fantov je vodil učitelj Pintarič. V njej so sodelovali devetošolci: **David Dedić, Žiga Vehovec, Arin Videnšek Torić, osmošolci – Luka Dedić, Andrej Đukić, Dejan Jović, Aljoša Prokofjev Lampe, Nenad Mitrevski, Dušan Lalić ter sedmošolca Urh Resman in Matic Ković.**

December 2012

V decembru se je nadaljevalo tekmovanje v odbojki za starejše učence. Tako dekleta kot fantje so osvojili končno 2. mesto v drugi ljubljanski ligi.

Januar 2013

Nogomet

V novem letu smo ponovno zavihali rokave, saj so potekala številna tekmovanja.

Na žalost so v polfinalu 1. lige svoj zmagovalni niz končali naši starejši nogometaši. Očitno jim je daljši premor po jesenskem delu tekmovanja vzel »krila«. Za uvrstitev na državno prvenstvo so potrebovali le eno zmago v dveh tekmah, vendar so izgubili obe in tako dosegli 5. mesto v Ljubljani.

Svoje nastope v predtekmovalni skupini so začela in zaključila naša **dekleta v nogometu**. V štirih tekmah so iztržile le en remi, pomembno pa je bilo, da

se je njihova igra iz tekme v tekmo izboljševala. Namreč glavnina ekipe je še zelo mlada: šestošolka Lana Tomič, sedmošolki Erika Pust in Kaja Vrakelja Ljuboja, osmošolke Vida Kastelic, Maja Šečur, Jona Slaček in Tina Seljak ter edina devetošolka Klara Novak. Pod vodstvom učitelja Pintariča so nabirale prepotrebne izkušnje za naslednje leto.

Dvoranska atletika

Sledilo je tekmovanje v **dvoranski atletiki**, kjer tekmujejo učenci 4. in 5. razreda v dveh disciplinah (tek 60 m in skok v daljino), 6. in 7. razred pa v treh oziroma še v skoku v višino. Pri najmlajših je v posamičnem delu tekmovanja v skoku v daljino **prvo mesto osvojila Zala Resman**, v finale teka na 60 m sta se uvrstila Dragan Vidović in Karin Kužnik. V ekipnem delu so naša najmlajša dekleta osvojila 2. mesto, fantje pa so bili tretji. Tudi v kategoriji 6. in 7. razredov so naši učenci dosegli lepe uvrstitve. Na najvišjo stopničko sta v skoku v daljino stopila **Erika Pust in Urh Resman, 2. mesto sta dosegla Kaja Vrakelja Ljuboja** v teku na 60 m ter **Uroš Nikolić v skoku v višino**. V ekipnem tekmovanju so fantje osvojili 4. mesto, dekleta pa so bila druga. Na finalno tekmovanje v dvoranski atletiki so se uvrstili: Uroš Nikolić, višina, Urh Resman, daljina, Karin Kužnik, 60 m, Erika Pust, daljina, Zala Resman, daljina, in Kaja Vrakelja Ljuboja, 60 m.

Kot smo že omenili, se je šest naših učencev uvrstilo na finale dvoranske atletike. Predstavnike smo imeli v vseh treh dvoranskih disciplinah. Karin Kužnik (15.) in Kaja Vrakelja Ljuboja (5.) sta v finalu izboljšali svoj osebni rekord v teku na 60 m, Uroš Nikolić je v skoku v višino osvojil nehvaležno 4. mesto. V skoku v daljino smo imeli tri predstavnike, Urh Resman je v finalu skočil nekoliko manj kot v predtekmovanju in zasedel 9. mesto, zato pa je Zala Resman postala ljubljanska podprvakinja, njen uspeh pa je z osvojenim 3. mestom dopolnila Erika Pust.

Košarka

S tekmovanji v košarki so se začele tekme mlajših kategorij. V skupini »C« so naši učenci pod vodstvom trenerja Mihe Brodnika premagali tako vrstnike iz OŠ Sostro kot tudi tekmovalce OŠ KD Kajuha in se uvrstili v 1. ljubljansko ligo. Šolo so zastopali: Uroš in Dejan Nikolić, Muhamed Nikočević, Urh Resman, Matic Kovič in Denis Salešević iz 7.a, Ruben Čizman, Mark Ravšl in Tine Flis iz 7.b ter najmlajši četrtošolci Nikola Jovičević, Vid Hočevnar in Matic Lakić.

Po dolgoletnem ne nastopanju **deklet v košarki** so rosno mlade košarkarice nabirale prve tekmovalne izkušnje za naslednje leto. Naše četrto- in petošolke so med petimi OŠ zasedle tretje mesto. Tekmovanje bodo nadaljevale v drugi ljubljanski ligi. Našo šolo so pod vodstvom mlade trenerke Tanje Jesenšek zastopale: Diana Jelić, Eva Setničar, Lana Jovanovič, Sara Germovšek, Eva Kumer, Amelija Kmetec, Sinja Jenič Josipovič, Elma Halilović, Isabella Herman, Lana Kurent, Majda Kadrić.

Polfinale DP mala prožna ponjava

Dve dekleti ter dva mlada fanta so tekmovali na polfinalu državnega tekmovanja v skokih na mali prožni ponjavi. Maša Habič je osvojila 1. mesto, Ana Bergant je bila 8. med starejšimi, 3. mesto je osvojil Jernej Flisar, Blaž Šipoš Mehle pa 5. mesto med najmlajšimi. Na finale državnega tekmovanja v skokih na mali prožni ponjavi sta se uvrstili tako Maša kot Ana.

Namizni tenis

Na tekmovanju v namiznem tenisu smo imeli samo predstavnike najmlajših učencev in učenk v kategoriji do 5. razreda. Našo šolo so zastopali večinoma četrtošolci: Nikola Jovičević, Matic Lakič, Maj Končar, Aleksandra Kostić, Barbara Kavčič ter Rene Borštner in Klara Vučko iz 5. razreda. **Aleksandra Kostić je osvojila 3. mesto.**

Zimska šola v naravi v Kranjski Gori

Ne pozabimo še na izvedbo **zimske šole v naravi v Kranjski Gori**, ki so jo šestošolci uspešno zaključili v zadnjem tednu januarja.

Nekaj misli udeležencev:

Na smučanju je lepo in zabavno. Imamo lepo vreme.

Nik Klobasa

Smučišče je enkratno in imamo se lepo. Vse vas zelo pogrešam. Luka Meni je bilo skoraj vse všeč.

Jožef Kastelic

V zimski šoli v naravi vsi zelo dobro smučamo. Od prve skupine smo

vsii zelo hitro napredovali. In vsa zahvala gre učiteljici Simoni. Zahvaljujemo se vam Alen, Monica, Aldin, Laura, Nina, Nikola in Klemen. Drugače pa se imamo fino.

Klemen

V Kranjski Gori se zabavamo s prijatelji ter uživamo v naravi. Smučamo po vseh progah ter tečemo na smučeh. Se hecamo in lepo preživljamo vse te dneve v Gori. Upam, da se bomo zabavali še naprej, varno vrnili domov.

Vladimir

Draga mami! Jaz in moji prijatelji se imamo prav lušno. Veliko več sem se naučil. Zmagali smo v kvizu. Še vedno te pogrešam (seveda

tudi očija in mojo sestro). Po pomoti sem dobil rumen karton, ker sem prečkal cesto brez dovoljenja. Lep pozdrav, cmok, cmok, cmok.

Nal Pungerčar

Lep pozdrav. Imamo se lepo, bolje znam smučati kot prej. Dvakrat sem padla s krogcev. Danes smo šli tudi že na drugo najvišjo sedežnico.

Janja

Februar 2013

Na Pokljuškem maratonu

Prvi športni dogodek v tem mesecu je bil v soboto, 2. februarja, ko smo se z našimi učenci prvič udeležili množične prireditve **Poključkega maratona**. Na žalost nam vremenske razmere niso bile naklonjene, saj smo doživeli pravi snežni vihar. Kljub temu smo opravili »krajši« zimski pohod v smeri Uskovnice, za katerega so se zaradi razmer odločili organizatorji. Čeprav kar precej premočeni in tudi malo utrujeni, smo prišli skozi cilj, kjer je vsak udeleženec prejel tudi spominsko medaljo. Na žrebanju za čokolado velikanko smo sicer ostali praznih rok, zato pa smo zasluženno prejeli praktično nagrado – komplet opreme za tek na smučeh – kot ena izmed 22 šol z najštevilčnejšo udeležbo. Z našo prisotnostjo na tej prireditvi smo prav gotovo vsi pridobili nekaj novih izkušenj, za katere menimo, da jih bomo s pridom izkoristili tako učenci kot učitelji.

DP v skokih na mali prožni ponjavi

Na pustni torek, ko je večina naših učencev predmetne stopnje sodelovala na zabavni prireditvi, sta **Maša in Ana zastopali našo šolo na državnem tekmovanju** v skokih na mali prožni ponjavi. Na tekmovanju sta morali prikazati obilico raznovrstnih skokov, med katerimi so bili tudi zelo zahtevni skoki »salta« pokrčeno, iztegnjeno ... Koliko dobrega odri-va s ponjave je potrebno za dober skok, je razvidno iz fotografij mentorja Andreja Zrimška. Prav zaradi tega smo ponosni, da je naša učenka **Maša Habič postala državna podprvakinja v tej akrobatski disciplini, njen uspeh pa je s 17. mestom dopolnila leto mlajša Ana Bergant.**

Marec 2013

Košarka

V 1. ligi so nadaljevali s tekmovanjem **mladi** košarkarji. Na prvi tekmi so se resnično izkazali, saj so premagali OŠ Kolezija s kar 25 točkami razlike. Zato pa so kar precej izgubili z vrstniki OŠ Vodmat in za en koš preveč z OŠ Polje. Namreč, pri uvrščanju od 2. do 4. mesta v 1. b ligi je prišlo do istega števila točk, zato je bila pomembna koš razlika medsebojnih srečanj. Z malo več sreče bi lahko dosegli 2. mesto in s tem sodelovanje v finalnem delu tekmovanja mlajših košarkarjev Ljubljane. Ekipi iz predtekmovanja sta zaradi bolezni nekaterih učencev iz predtekmovanja priskočila na pomoč Matic Hribar in Dino Omić.

Odbojka

Zdvema zmagama in enim tesnim porazom so se v prvo ligo uvrstile tudi mlade odbojkarice. Pod vodstvom zunanjega trenerja Matjaža Brajerja so za našo šolo na vseh tekmah nastopile: Lea Gregorn, Una Haznadar, Nika Modic, Erika Pust, Damjana Tihelj Rozin, Sabina Berisha, Sara Janevski, v ekipi pa so tudi sodelovale Kaja Vrakelja Ljuboja, Elvina Garibović, Ana Ocvirk in Julija Marter.

V polfinalu 1. lige so dekleta prav tako kot mlajši košarkarji potegnile krajši konec, saj so v medsebojnih srečanjih treh ekip imeli nekoliko slabši količnik od prvo uvrščene ekipe, tako da so na koncu zasedle 2. mesto oziroma delitev 7.–12. mesta v Ljubljani med 46 šolami.

Plavanje

Na srečo so organizatorji tekmovanja v plavanju iz tradicionalnega termina v januarju prestavili na konec marca. So pa bile ta dan vremenske razmere bolj zimske kot pomladanske, vendar je po končanem tekmovanju v naši ekipi zasijalo sonce. Kopica osebnih rekordov in šolskih rekordov je pomenila izreden uspeh naše številne ekipe, saj smo imeli predstavnike tako v mlajših kot starejših kategorijah tako pri fantih kot dekletih med kategoriziranimi in ne kategoriziranimi učenci. **Dve prvi mesti: Dušana Laliča na 50 m prosto in mešane štafete 8x25 m ter 2. mesto Urše Dimnik** je pomenilo, da s tekmovanjem ne bomo končali na ljubljanskem prvenstvu temveč v državnem merilu.

Prav vsi udeleženci **tekmovanja v plavanju** pa so pripomogli k **2. mestu v ekipnem delu** tekmovanja. mlajši učenci: Nal Pungerčar, Blaž Anžič, Nik Elsner, Gašper Dimnik ter dekleta Nika Novak, Tiana Jančević, Klara Vučko in Lana Tomič, Daniel Šulterer Mačesić ter starejši Dušan Lalič, Aljaž Čad, David Dedić, Luka Vojskobojsnik Smrekar, Nika Modic, Lia Hribnik, Urša Dimnik, Matic in Ana Hočevar ter Matjaž Anžič.

April 2013

Šolski plesni festival poteka v organizaciji športnega pedagoga Primoža Pintariča, na tekmovanje pa sta jih letos pridno pripravljali Metka Cigale in zunanja sodelavka Anja Štrukelj. Veseli smo bili, da je med sodelujočimi prisotnih čedalje več predstavnikov moškega spola, za dekleta pa »itak« velja, da rada pokažejo svoje plesno znanje. Prav tako nam je v ponos množičen obisk prireditve s strani staršev in učencev naše šole. Plesalci so tekmovali v treh starostnih kategorijah, od 1. do 3. razreda (35 nastopajočih), od 4. do 6. razreda (15 nastopajočih) in zadnja kategorija od 7. do 9. razreda (7 nastopajočih), prav vsi pa so morali pokazati kar nekaj plesnega znanja v hip-hopu, popu

in latinu. Najmlajši so zaključili s tekmovanjem na šolskem nivoju, šest najboljših iz drugih dveh kategorij bo svoje plesno znanje še preizkušalo na področnem prvenstvu, ki bo tudi tokrat na OŠ Sostro.

V kategoriji 1.–3. razreda je bil vrstni red v finalu od 1. do 8. mesta sledeč: Naja Maglič, Nika Maglič, Lan Kmetec, Eva Vnučec, Živa Jančar Bauman, Kaja Nemanič, Anja Pečenik in Ema Mikelc;

4.–6. razred: Amelija Kmetec, Serena Li Hui Zheng, Sinja Jenič Plevnik, Matevž Lampič, Lejla Selimovska, Larisa Dželadini, Lana Kurent in Melisa Kljajič;

7.–9. razred: Indira Salešević, Ajla Jašarevič, Amina Nikočević, Katarina Geč, Julija Marter, Aleksandra Lazić in Urška Horvat.

DP Plavanje

V petek, 12. aprila 2013, se je v Ribnici na Dolenjskem odvijalo **državno tekmovanje v plavanju**.

Kot posameznika sta se na državno prvenstvo uvrstila **Dušan Lalič in Urša Dimnik** in kot prvo uvrščena v Ljubljani seveda tudi mešana štafeta.

Naša dva predstavnika na 50 m prosto Dušan in Urša sta se odlično odrezala. Da se Urša ni uvrstila na stopničke, sta bili usodni dve desetinki, le dve stotinki sekunde pa sta ločili Dušana Laliča do naslova državnega prvaka. Vseeno pa lahko rečemo, da je **4. mesto Urše in 2. mesto Dušana v državi ponovno enkrat uspeh naših športnikov**.

Na koncu je tekmovala še naša mlada **mešana štafeta** v postavi Katje Mačesič Šulterer, Nike Modic, Lie Hribnik, Luke Vojakobojnika Smrekarja (vsi iz sedmega razreda), osmošolca Dušana Lalič a in Nejca Babnika ter Urše Dimnik in Davida Dediča, devetošolca. Končno 8. mesto v državi je lep uspeh, saj vemo, da naša šola ne razpolaga z bazenom kot šole, ki so zasedle mesta pred nami.

Spomladanski kros

V tretjem tednu aprila le prvi dan v tednu ni bilo športnega udejstvovanja naših učencev, vsi ostali dnevi so bili zaznamovani vsaj z enim.

V torek, 16. 4., smo ekipno tekmovali na **spomladanskem krosu**, kar pomeni, da smo imeli predstavnike v vseh starostnih skupinah, od prvega do devetega razreda. Veliko dobrih uvrstitev, tako pri najmlajših kot najstarejših, so s stopničkami nadgradila tri dekleta. **Zala Resman, 5. b, in Erika Pust, 7. a, sta osvojili 2. mesto**, presenetila pa nas je **Inja Perič, 8. b**, saj se je prvič udeležila krosa in takoj **osvojila** bronasto medaljo.

Tekmovanja v plesu

Vsredo so nas na področnem tekmovanju v plesu zastopala naša dekleta in prvič tudi predstavniki moškega spola v dveh starostnih skupinah. Tekmovanje je bilo na OŠ Sostro, in sicer v treh plesnih zvrsteh: hip-hop, latino in pop. V malo okrnjeni zasedbi po šolskem tekmovanju, saj sta Indira in Amina zboleli, so vsa dekleta: Serena, Sinja, Amelija, Larisa, Julija, Katarina, Ajla in seveda Matevž tudi tokrat prikazali veliko plesnega znanja, vendar se na žalost nikomur ni uspelo uvrstiti na državno tekmovanje.

Tudi najmlajši tekmujejo

Pričele pa so se tudi **tekme v igrah z žogo** naših najmlajših učencev, in sicer v **odbojki**. V četrtek smo na naši šoli gostili fante, v petek pa so tekmovala dekleta. Medtem ko so naši fantje obe tekmi izgubili, so dekleta le okusila slast zmage. Oboji pa so nabirali prve igralne izkušnje ter kaj pomeni biti reprezentant OŠ B. Jakca v igrah z žogo. Za fantovsko ekipo so nastopili učenci 4.a: Jure Komazec, Vid Hočevnar, Nikola Jovičič, Denis Tara in Armin Handanović, ter učenci iz 5.a: Nejc Savšek, Lulzim Smakići in Lovro Tušar, za dekleta pa Nika Novak, Laura Kokot, Karin Kužnik, Zala Resman, petošolke, in učenke 4. razredov: Ana Mlinar, Liza Mikeln in Diana Jelić.

Maj in junij

Tekmovanj na športnem področju še ni bilo konec. Vrstila so se še tekmovanja najmlajših deklet v košarki, spomladansko tekmovanje v atletiki VAŠP in MAŠP, nadaljevanje tekmovanja v 1. ligi mlajših nogometašev, tekme najmlajših v isti športni panogi, gimnastična tekmovanja na orodjih, akvatlon, področno tekmovanje v judu in sodelovanje naših učencev glede na dosežene rezultate tudi na državnih tekmovanjih.

Zaradi izdaje šolskega časopisa pred koncem meseca maja se naša zgodba o športnih uspehih končuje pred prvomajskimi počitnicami, na katerih si bomo poizkušali pridobiti še nekaj energije za zadnji mesec in pol šolskega leta.

Sestavljanje zgodbe po slikah

Jan se striže

Nekoč je Jan šel k frizerju Poldetu. Polde je znal zelo dobro striči. Jan reče: »Čisto na plešasto, prosim.« Polde vzame škarje in glavnik, konča s striženjem in vpraša: »Je v redu?« »Ja,« reče Jan in plača. Na poti domov si je kupil sladoled. Doma ga je čakalo presenečenje: mami mu je kupila pravega ježka. Jan ga je bil zelo vesel. Z ježkom se je igral v svoji sobi. Postala sta najboljša prijatelja.

Lovro Bratun, 3. b

Snežna sova Ema

Nekoč je živela snežna sova Ema. Nekega dne je srečala svojo prijateljico Lino. Lina je vprašala, zakaj je pozimi tako mrzlo. Ema je bilo to vprašanje čisto nenavadno, ker imajo sove veliko perja. Poslovila se je od Lina in šla na lov. Ulovila je dve miši. Doma ima mladiče. Pan! Lovec je Ema njene miši razstrelil, Ema pa se je tako prestrašila, da je crknjene miši izpustila iz krempljev. Ker se je že delal dan, je hitro zletela v gnezdo. Vzdihnila je in šla ponovno na lov.

Lovro Bratun, 3. b

Pogumni fant

Nekoč pred davnimi časi nekje daleč od mesta je živel neki fant z imenom Lovro. Lovro ni imel staršev in je zato sam skrbel zase. Ko je dopolnil 10 let, so ponoči prišli v njegovo hišo lopovi. Lovro jih ni opazil, ker je tisti čas trdno spal v svoji mehki postelji. Ker pa ni rad pospravljal svojih igračk, je lopov kmalu stopil na eno izmed igračk. Igračka je zelo glasno zapiskala in zapela celo kitico: Izidor ovčice pasel, lepo živžgal in še lepše pel. Cingel cin cingel con ... Roparju pa je iz ust naglas ušlo: »O ne, zdaj sem pa oplel.« Lovro se je pre-

budil in je stekel po stopnicah v spodnje nadstropje in roparja pregnal s kijem. Bil je zelo zadovoljen, da mu je uspelo in si je za nagrado privoščil vroč kakav.

Lan Kmetec, 3. b

Morska pustolovščina (slika)

Bil je lep sončen dan. S prijatelji smo se igrali na obali. Moj brat Žiga nam je ves čas nagajal, zato smo se mu maščevali in ga porinili v vodo. Nato smo se šli kopat v vodo. Kar naenkrat smo v vodi našli čoln. Bil je še nepoškodovan. »Hej!« je vzkliknil Jošt. »Pojdimo na tisti otok tam,« je pokazal. (Ker je to pravljica, na otoku raste gozd. Ne, zmotil sem se. Na otoku raste tropski pragozd.) Starše smo prosili za dovoljenje in na našo srečo niso imeli nič proti.

Po dveh urah veslanja smo končno prišli na otok. Šli smo v pragozd. Ves čas smo slišali čudne glasove. »Tu je nekaj narobe,« sem si mislil. Naenkrat smo prišli do močvirja. »Mrači se že!!!« je zavpil Luka. »Popolnoma smo se iz...« pa ni mogel dokončati stavka. Iz goščave so se pognali vampirski konjeniki. »Ima kdo s sabo mačeto?« je vprašal Jošt. »Jaz jo imam,« sem rekel. »Bežimo!!!« Tekli smo. Tekel sem tudi jaz in nisem opazil, da grem stran od prijateljev. In ko sem pritekel do roba otoka, sem zagledal čudovito papigo, nisem pa videl, da so drugi že odpluli. Ko pa sem v večerni svetlobi to videl, je bilo prepozno, saj sem videl le slaboten obris čolna.

Na srečo je na obalo nanese moj šotor. »Kakšna sreča,« sem pomislil, »vsaj to imam.« Ko sem postavil šotor, sem se odpravil raziskat otok. Počasi sem hodil in tiho dihal, da me ne bi slišali vampirski jezdec. Tedaj sem se spomnil, da imam s sabo vžigalnik. Pobral sem palico in podržal vžigalnik in palica se je vnela.

Na poti sem videl veliko živali: tapirja, mravljinčarja, res velikega metulja in poglija (pogli je žival, podobna hrčku), če jih naštejem samo nekaj. Ko sem se vrnil, sem ugotovil, da je šotor odpihnilo. »Kje bom pa spal?« sem pomislil. »Aha, v votlini, kjer sem videl tapirja.« (Se opravičujem, da nisem votline omenil prej.) »No, v njej bom preživel noč.« Že v naslednjih tridesetih minutah sem bil v votlini.

Ulegel sem se, a kar nisem in nisem mogel zaspati. Čeprav je bilo v votlini polno mivke, sem ležal na nečem trdem. Vstal sem ter izkopal tisto trdo. Bil je zaklad. Bila je skrinja, do vrha polna zlatnikov. »Vau,« sem dejal. »Tole je vredno vsaj osemsto milijonov,« sem si mislil. V trenutku sem spet zaspal. Ko sem se zbudil, sem šel po skrinjo v kotu. Pobrskal sem po njej. Kaj je ležalo čisto na dnu? Bilo je čudovito bodalo z vdelanimi dragulji. Skrinjo sem nato privlekel na obalo, na kateri je bil čoln in vsi drugi. Hiteli so z opravičili, tako da nisem mogel povedati za skrinjo. Končno sem imel priložnost, da povem o skrinji. Vsi so bili začuden. Vmes sem razdelil zlato, nato sem jo zakopal nazaj. »Kaj bo pa z ostalim zlatom?« so vprašali. Nekdo ga bo že našel. Odveslali smo in preživeli ene najlepših poletnih počitnic.

Samo Podkrajšek, 3. č

Starec na smučeh

Nekoč sta živela starec in babica. Imela sta majhno hiško na vrhu hriba. Ker je ponoči zapadel sneg, se je starec odločil, da bo preizkusil stare smučke. Ko se je odpravljaj, je babici našteval, kaj vse mora imeti. Starec jo je spraševal: »Kje so moje smuči?, Kje so moje nogavice in smučarske hlače?, Kje je moja spodnja majica, pa očala?« Babica mu je odgovorila: »Preden boš ti vse to spravil na kup, bo že noč!« »Ja, ja, saj že grem, je odvrnil starec. Me prideš gledat?« »Seveda,« mu je odvrnila babica. In ko je bil končno pripravljen, sta se odpravila na vrh hriba. Uf, kako je strmo, se je pritoževal starec, saj so ga že pošteno bolele noge. Na vrhu hriba si je pripel smučke in takoj ko se je spustil po hribu, je padel. Babica ga je opazovala in takoj pritekla k njemu. Avč, avč, moja hrbtenica je stokal starec. Babica se mu je smejala, saj je bilo zelo smešno. Ko je videla, da se starec ne šali, mu je takoj pritekla na pomoč. Hotela ga je odpeljati v bolnišnico. Starec je še bolj zajokal. Ne prosim, ne v bolnico, bojim se injekcij!« »Saj res, se spomniš ko so te klicali jokica v šestem razredu?« se je omehčala babica in mu rekla: »Dobro, naj ti bo, greva domov. Naslednjič greš pa v bolnico, je jasno!« »Jasno,« je odvrnil starec. In tako sta živela srečno do konca dni, le starca je še vedno bolela hrbtenica.

Larisa Lara Gregorn, 4. b

Spodena lisica

Lisica je živela v lepi in kar veliki hišici. Nekega dne je srečala svojega prijatelja ježa z imenom Tim. Zunaj je hudo snežilo in lisica je kuhala juho. Ko je lisica hotela naliti juho na krožnik, je na vratih potrkalo. Tok tok. Lisica je odprla vrata in zagledala ježa in mu rekla: »Pridi že noter!« Jež je vstopil in rekel: »Si mar pozabila name? Si mislila, da sem bolan, hmmm!« Ja, res sem mislila da si bolan.« Jež je bil kar malo besen in rekel lisici, »zdaj te imam pa dovolj!! Hočem, da greš ven iz moje hiše.« Lisica je bila tako jezna, da je bila kar rdeča v obraz. Jež si je sam pri sebi rekel: »Če ne bo šlo zlepa, bo šlo pa zgrda.« Jež si je z vso jezo izpulil eno svojo bodico in jo imel za meč. Lisica je zbežala iz hiše, saj se je bala velikega meča. Jež je zaloputnil vrata in se zasmejal. Lisica je bila zelo užaljena in je kričala na ježa: »Daj, prosim, spusti me v mojo hišo! Oprosti, prosim!« Jež ji je rekel: »Dobro! Ampak če mi boš pustila, da nekaj dni pri tebi prenočim.« Pobotala sta se in postala najboljša prijatelja.

Tara Lorber Remškar, 4. b

Čebele in medved

(basen: ZA LENUHA NI KRUHA)

Celo leto so čebele nabirale ta sladki med in ga shranjevale v panju, zato so si pozimi vzele čas zase in počivale. Zvečer pa so se zbrale in jedle, da se je ostalim žuželkam kar slinilo in cedilo iz ust. Vse to pa je razjezilo medveda na drugi strani gozda. Odlomastil je do panja, kjer so stanovale čebelice. Ker je bil zelo vljuden jih je prosil: »Moje male, pridne, marljive, zdrave

čebelice, ko bi le vedle kako hudo mi je, ko stradam tu pozimi in mislim na to, da lahko vsak trenutek poginem, ve pa, ki ste tako radodarne, bi nahranile mene, starega, okornega medveda z vašim dobrim medom, ki ga imate toliko?» One pa so mu prijazno odgovorile: »Kaj, ti medved pomagal nisi nam, zdaj pa hočeš, da zate izpraznimo svoj hram. Celo leto smo za to, kar imamo, trdo garale in da zdaj bi praznih rok ostale? Kar obrni se lepo, naj ne bo grdo slovo. Ti lenaril si ves čas, na, zdaj pa imaš!«

Leja Horvat, 7. a

Pismo

Dunaj, 16. 8. 1458

Draga mati!

Pišem ti to pismo v krčmi Pri Skesanem barbaru. Sporočiti ti moram, da sem zmagal! Saj veš, ko sva se s Pegamom bojevala. Kot si mi naročila, sem ciljalo srednjo glavo, pa vseeno ga ni bilo lahko premagati. Veš kakšen hrust je bil! Ko zmaj, samo da ni bruhal ognja. Pa meči, pa sulice za celo orožarno! Ali jaz se nisem ustrašil in hvala bogu, še mi stoji glava na ramenih. Ljudje so mislili, da bom omagal, ali ne, pokazal sem jim, kaj se pravi biti Lambergar. Trikrat sva s Pegamom trčila skupaj. Prvič sva skupaj zdirjala, pa sva se le z ušesi oprasnila. Drugič me je Pegam malo ranil, a jaz se mu nisem dal. Pa sva se tretjič napadla in sem mu odsekal glavo. Pa saj veš, kako govorijo stari ljudje: »V tretje gre rado!« Še sam cesar mi je obljubil tri gradove na Kranjskem, tako vesel je bil. Ti gradovi bodo last vseh mojih rodov. Enega, draga mati, poklanjam tebi, da boš starost lepo preživela.

Čez mesec dni pridem domov, takrat bo pa veselje! Godci, hrana in pijača, ples in veselje, boš videla. Ti pa tačas sporoči vsem, naj se pripravijo na veselico.

Sedaj pa se moram posloviti. Veliko dela me čaka. Ko si slaven, ti ni lahko. Vsi te kličejo k sebi, ti ponujajo in te prosijo za usluge. Pa bo, kar bo. Saj mi je kar všeč, da vsi vedo za mojo čast. Se vidimo, draga mati, do takrat pa zdravi ostanite.

Lep pozdrav
tvoj Krištof

Napisala Kaja Vrakelja Ljuboja, 7. a

Pošastno sopihajoč kot demon vlak gre v noč.

Prišel je ta dan, dan, ko sem vzela svoj kovček in karto za vlak ter se odpravila proti železniški postaji. Pred tem sem pojedla zajtrk. Ta zajtrk ni bil navaden zajtrk, ampak zajtrk, ki mi ga je naredila moja mama. Bil je poseben, saj sem zadnjič jedla zajtrk doma v tem letu.

Zdaj pa še to! Morala sem se posloviti od vseh in se počasi odpraviti proti železniški postaji.

Ko sem hodila proti vlaku in moji novi poti, sem razmišljala o šoli, družini, prijateljih in vseh dogodkih, ki so se dogajali tukaj v Ljubljani. Ni mi bilo lahko vse to pustiti za sabo. Ampak zdaj je bilo prepozno za razmišljanje. Zagledala sem vlak in se odpravila nanj. Usedla sem se na prvi sedež, ki sem ga zagledala, in odložila stvari. Sedež ni bil udoben, bil je strgan in zelo umazan. Iz kovčka sem vzela temno čokolado, saj me temna čokolada vedno sprosti in včasih tudi pozabim na težave. Tokrat mi to ni uspelo. Ko sem zapirala kovček, mi je čokolada padla iz rok in se zlomila. Poskušala sem jo pobrati, a mi ni uspelo. Počutila sem se zelo »bedno«, nisem vedela, kaj naj počnem. Še zadnjič sem se obrnila in ozrla skozi staro, škripajoče okno ter pogledala najlepšo pokrajino – mojo domovino. Ko sem se obrnila, se je nasproti mene prikazal nek moški. Med vožnjo ni spregovoril niti besede. Ko sem izstopila z vlaka, me je nekdo poklical in se me dotaknil. Hitro sem se obrnila in videla moškega, ki mi ponuja temno čokolado. To je bil on. Čokolado sem prijazno vzela, ampak je nisem pojedla.

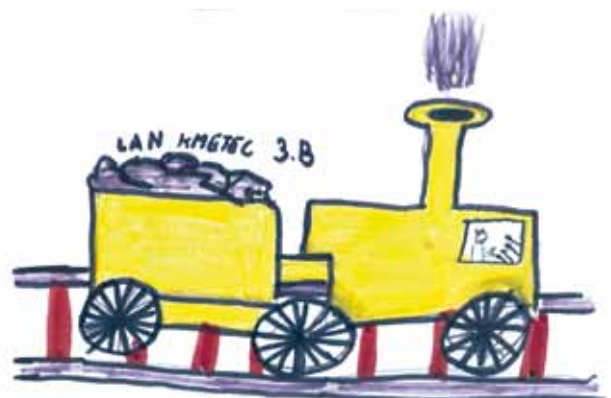
Izstopila sem z vlaka in se odpravila. Kar naenkrat sem začela jokati. Mama me je klicala, ampak se nisem želela oglasiti. Po dveh urah sem ji napisala sporočilo, da je vse v redu. Vendar ni bilo.

Minilo je skoraj eno leto, a še vedno sem se počutila zelo osamljeno, izgubljeno, bila sem žalostna, pogrešala sem svojo domovino, svoj dom.

Moja domovina me je res začarala, zato sem morala nujno domov. Zavedala sem se, da če grem, se bom čez en mesec morala zopet vrniti v ta tuj kraj. Stekla sem iz šole v trgovino po temno čokolado. Pojedla sem jo in se odpravila na vlak, ki me bo peljal na obisk k moji družini. Bila sem zelo nemirna, hkrati pa tudi zelo vesela. Srce mi je razbijalo »sto na uro«.

Ampak saj bo bolje, vsaj upam!

Indira Salešević, 9. c

Jakci berejo

Naši najmlajši učenci o svojih najljubših knjigah

MOJA NAJLJUBŠA PRAVLJICA JE COPRNICA ZOFKA. ONA JE STARA IN STROGA. IMA DOBRA OČALA, DOLGO METLO, ČAROVNIŠKE ČEVLJE IN MODER ŠAL. IMA OSTRE KREMLJE, DVA ZOB A IN DOLG NOS. IMA LEPO ZASNEŽENO HIŠO Z VELIKIM DIMNIKOM. ZOFKA RADA LETI PO ZRAKU.

MLADEN BOKUN, 1. a

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA JE GROZNI GAŠPER.

VŠEČ MI JE PREDVSEM ZATO, KER JE DUHOVITA IN MENI ZABAVNA. STARŠI MI KNJIGO PREBEREJO VSAK VEČER PREDEN ZASPIM. KNJIGA PRIPOVEDUJE O FANTU, KI SE VSAKIČ ZNOVA SPOMNI KAKŠNE NOVE VRA-GOLJE. IMA TUDI MLAJŠEGA BRATCA PO IMENU PETER. KO SE JE BRATEC RODIL, SE GA JE GROZNI GAŠPER ŽELEL ZNEBITI, AMPAK SE TO SEVEDA NI ZGODILO. KAR MI JE BILO VŠEČ, SAJ VENDAR BRATEC NI IGRAČA. VSAKIČ ZNOVA ME ZANIMA, KAJ SE BO DOMISLIL GROZNI GAŠPER.

VAL ČHOVIN, 1. a

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA IMA NASLOV PRIJATELJ KOT SI TI. PRVIČ SEM SI JO IZPOSODILA V ŠOLSKI KNJIŽNI-CI IN TAKOJ MI JE BILA VŠEČ. ŽELELA SEM, DA BI BILA MOJA. IN ŽELJA SE MI JE IZPOLNILA. OD PRIJATELJA SEM JO DOBILA KOT DARILLO ZA ROJSTNI DAN.

KNJIGA MI JE VŠEČ, KER SO V NJEJ LEPE IN BARVITE RISBE. ZGODBA GOVORI O PRIJATELJSTVU MED PANDO LI IN OPICO JUKA, KI SE ODPRAVITA NA PRAV POSEBEN IZLET V GORE. TAM JU ČAKA SKRIVNOST.

VESELA SEM, DA IMAM ŠE ENO KNJIGO VEČ V SVOJI KNJIŽNI ZBIRKI.

LANA TUBIN, 1. a

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA JE POGLEJ IN SPOZNAJ MORJE. KNJIGA JE ZELO POUČNA. V NJEJ LAHKO PRE-BEREŠ VELIKO ZANIMIVIH STVARI. OPISUJE MORSKE ŽIVALI. IMA ŠEST STRANI IN JE NENAVADNE OBLIKE. KNJIGA MI JE ZELO VŠEČ, KER IMAM RAD POLETJE IN MORJE.

ALEKS OSTOJIČ, 1. a

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA JE MOJA PRVA KNJIGA. NAPISALA SVA JO SKUPAJ Z DEDIJEM, KO SEM BILA STA-RA ŠTIRI LETA. TAKRAT ŠE NISEM ZNALA PISATI, ZATO JE PISAL DEDI. JAZ SEM KNJIGO ILUSTRIRALA. V MOJI KNJIGI SE JE POJAVIL TUDI TISKARSKI ŠKRAT, KI JE DEDIJU MALO PONAGAJAL, DA JE NAMESTO TRAVA NA-PISAL KRAVA. ZDAJ, KO ŽE ZNAM PISATI, SEM NAPAKO POPRAVILA. ČE PA V BESEDI KRAVA ALI TRAVA PRVO ČRKO ZAMENJAMO S ČRKO P DOBIMO BESEDO PRAVA.

LEA MOLTARA, 1. a

Učenci in učitelji priporočajo v branje:

1. ZVERINICE IZ REZIJE / zbral in zapisal Milko Matičetov

Knjiga Zverinice iz Rezi je vsebuje več kratkih pripovedi. Pohvali se lahko z raznovrstnim izborom živalskih pri-povedi, basni. V njej nastopajo zvita lisica, vedno lačni volk, naivni zajček, neotesana Grdinica in druge živali. Kratke pripovedi imajo vse značilnosti ljudskih pravljic, živali nastopajo brez imen, kraj in čas nista znana. Vsak junak v knjigi ima svojo zgodbo. Lisica hoče vedno dobiti največ, a na koncu dobi najmanj, zajec je delaven in naiven, a na koncu vedno pravičen, volk je vedno na začetku obupan na koncu se zanj izteče vedno bolje kot bi mislil ... Kratkim zgodbicam, basnim, so dodane bogate ilustracije, kar naredi knjigo zelo zanimivo. Ob koncu basni nas čaka obrazložitev neznanih besed. To so narečne besede, ki so jih uporabljali v starih časih. Zgodbice so poučne in zanimive, primerne za hitro branje pred spanjem. Mladi bralec si zlahka predstavlja živali kot osebe in sledi njihovim naukom.

Polona Smrekar, 6. b

2. BUTALCI / Fran Milčinski

Knjiga Butalci vsebuje duhovito zgodbo, ki govori o neumnih Butalcih in o njihovih smešnih zapletih in značajskih lastnostih. Knjiga govori o vasi Butale, v kateri živijo Butalci, kateri so kljub vsemu zelo zadovoljni sami s sabo. Bili so tekmeci Tepanjčanom in so hoteli biti popolni. Imeli so župana, mlakužo, ki so ji pravili potok, hiše, ki so jim rekli graščine, ter butalskega policaja. Vsako stvar so si razlagali po svoje ter zato imeli tudi polno smešnih dogodivščin. Zgodba je zelo zanimiva in duhovita. Berejo naj jo tisti, ki imajo radi smešne knjige, saj se ob njih zelo nasmejiš.

Domen Slana, 6. b

3. CSI NA KRAJU ZLOČINA: Morilci brez orožja / Donn Cortez

Gre za napeto zgodbo z ogromno zapletov, slepih ulic in prevar. Govori o tem, kako raziskovalna ekipa za umore (zločine) lovi morilca, ki ne mori z orožjem, temveč z žuželkami. Morilec jih večkrat spelje na napačno sled, vendar se ekipa ne vda, zato ga ujamejo in dajo na hladno (ga zaprejo) za 25 let. Zgodba je napeta, zanimiva in z ogromno zapleti. Mladi bralec si, medtem ko jo bere, zlahka predstavlja nadaljevanje zgodbe. Po njej so posneli tudi televizijsko serijo.

Laura Končina, 6. b

4. IMENOVALI SO JO DVOJE SRC / Marlo Morgan

Knjiga je napisana po resničnih dogodkih. Pisateljica je iz Amerike priletela v Avstralijo, da bi se srečala z avstralskimi domorodci. Mislila je, da bo dobila priznanje za svoje delo, a nekdo je imel drugačen načrt. Avstralski domorodci so jo sprejeli medse in v 120 dneh je na potovanjih doživela nekaj, česar ne bo nikoli pozabila. Postala je ena izmed njih, brez materialnih sredstev (oblačil, denarja, hrane). Vse, kar so potrebovali, so našli na svoji poti. To je bila zanjo enkratna izkušnja, človek se ob branju res zamisli.

JANOV KRIK / Marinka Friz Kunc

Gre za žalostno in resnično izpoved matere. Njen sin, najstnik, je nehal hoditi v šolo, iz avta je ukradel nekaj majic in bil obravnavan na policiji. Socialna delavka se ni zavzela zanj, njegova mati je samohranilka in Jan je zabredel še globlje. Jana so priprli, čeprav se je mati ves čas zavzemala zanj. Gre za pretresljivo pripoved, namenjeno tako otrokom kot staršem.

Učiteljica Janja Veldin

5. UKRADENA REDOVALNICA / Tatjana Kokalj

Zgodba govori o Petru, ki pride na novo šolo. Na šoli se pojavijo težave ter nasilništvo. Vsega je kriv ravno Peter. Fant ima doma hude težave, vendar tega nihče ne ve. Konec je zelo žalosten.

TEMNA SLUTNJA / Darja Hočevar

Ljubzenska kriminalka, kjer nam zgodbo pripoveduje glavna junakinja Karin Bogataj. V parku naleti na moškega, ki se ji zdi zelo sumljiv. Na koncu s pomočjo brata kriminalista ugotovi, da je moški pedofil. Konec je srečen.

Učiteljica Romana Šarec Rojc

6. BELEŽNICA / Nicholas Sparks

Roman za dušo. Prebrati bi ga moral vsak, ki je ali je bil kdaj zaljubljen. Ob branju priporočam cel zavoj robčkov.

DIAMANTI SO DEKLETOVI NAJBOLJŠI PRIJATELJI / J. Colgon

Sophie je živela gosposko življenje, udeleževala se je razkošnih zabav, kjer je srečevala moške, imela je veliko lepih oblek ... toda po pretresljivem večeru se njeno življenje obrne na glavo in pade v kruto realnost. Za preživetje čisti stranišča in dela kot asistentka ... Sophie spozna, da ko si čisto na dnu, je mogoča pot samo navzgor.

Učiteljica Irena Koudela

P E S M I

BAHARIJA

Mi imamo zvonček,
imamo lonček,
imamo cizo,
imamo mizo,
imamo omare,
imamo kitare,
imamo mačko in miš,
in ti loviš,
če želiš.

Naj Senica, 5. b

Škratja družčina

Šli so tam po poti škratje,
ki bili so pravi bratje.
Pustolovščino iskali
in zaklad so zakopali.

Ko prišli do njih so zmaji,
so ubili jih z ročaji.
Za orke rabijo minuto,
kot da nataknejo si ruto.

Ko so troli privihrali,
so se oni le smejali.
Padale so trolske glave,
oni so dobili stave.

Na koncu pa so se borili,
in temnega lorda pogubili.
Bitka je bila končana,
legenda pa še dolgo pripovedovana.

Žiga Brod, 6. b

SONCE

Sonce predri med oblake,
nad trate,
ker tam so ljudje,
ki imajo zlato srce.

Ažbe Leskovic, 3. č

SAMOROG

Tiho v noč samorog prileti,
že išče sledove pobeglih ljudi.

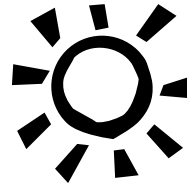
Ko pristane, pade na tla,
ker tam je past nastavljena.

Tam dočakal je sončni vzhod,
roso, sonce in mavrični prihod.

Tokrat prišel njegov je rešitelj,
ga rešil s pasti in ga pobožal z dlanmi.

Samorog v zahvalo popeljal ga je v višave,
kjer srečal je angele in druge nebesne pojave.

Manca Maša Sladić in Lana Tomić, 6. b

LABOD IN GOS

Ej ti, gos,
kakšen imaš nos?
Ali si Peter Nos?

Imam kriv nos,
vendar nisem Peter Nos.

Goska prišla je do laboda,
ki se z njo rad krega, in mu rekla:
»Dovolj imam tega!«
Prepir sta izgubila,
nato pa se močno zaljubila.

Učenci 3. b

SLOVENIJA

Oj, domovina naša,
naj te ne zdrobi nobena flaša,
naša domovina naj živi,
v njej prevladajo naj mirni Slovenci vsi,
zato se zberimo,
da mir si podelimo,
da ne bo več vojn,
bodimo vztrajni kakor konj.

Ko mir bomo dosegli,
bomo vse narode presegli,
povzdignili se bomo k miru in spravi,
kakor to bilo je v naravi.

Anonimni učenec iz 9. r

BASEN KUŽA POSTRUŽA

Kuža Postruža je velik sladkosned.
Zadnjič je srečal medvede, spet.

»Kdo pa ste vi, kosmate kepe,
ki kuhate mulo in kažete repe?«
Mi medvedi smo, velikani,
in zdaj spet skupaj smo zbrani,
da izmislimo si načrt
in ne bomo več poklapani.
Lisica zvitorepa nam jo je zagodla,
a zdaj jo bo slaba vest zbodla,
ko ji vrnemo milo za drago.«

Kuža začuden poskoči.
»Ooo, pri moji koči,
kaj takega pa še ne!
Da je lisica v premoči,
vi pa hrusti taki ste!
Pomagam vam pri tem, le brž,
da se nam lisica kam ne skrije,
ko s svojim nosom povsod rije.«

Tako so stopili
in si glave bili,
kako naj se maščujejo,
da še njih ne zaničujejo.

Ob pozni uri
se k njim majhen prašiček prihuli.
»Ooo, jaz pa vem, kako naj se maščujete,
če le mi ta čevelj obujete.

Obuje družčina prašička
in ta ji razloži,
kako naj si delo razdeli.

Ob prvem svitu gredo iskat panj
in glej, en medved se skoraj zaleti vanj.
Ulovijo vse čebele v njem
in si med razdelijo,
na kar reče prašiček: »Zbogom, grem!«
in odlomasti nazaj v pomijo.

Naša družčina pa se odpravi
iskat lisico v goščavi.
Lomastijo gor in dol,
ko kar naenkrat naletijo na stol.
Na tem stolu pa je sedela lisica tatita
in prihulijo se za grm,
kot sosedova Mica.

Ko spustijo nad lisico čebele,
ta poskoči, kot bi jo zadele strele.
Naši junaki pa so veseli
in vsi srečni so se poslovili.

Kuža Postruža za tem hodi po brvi,
ko vzklikne: »Ooo, pri moji modri krvi!«
zagleda namreč v vodi svoj odsev,
ki mu sledi kot odmev.
Zagleda še en kos medu
in ves lakomen ob tem pogledu,
šavsne, da dobil bi zeleno,
ki tako lepo mu je ponujeno.

Ko pri tem izgubi iz ust svoj kos,
pa je skoraj padel na nos.
Da je ob dvojni delež, spozna
in si prizna,
da lakomnost ni lepa reč
in da gre zdaj domov za peč.

NAUK: Če si lakomen, izgubiš še tisto stvar,
ki jo že imaš.

Kaja Vrakelja Ljuboja, 7. a

PRISMODA

Prismoda je po navadi neroda
in ne ve, kaj je soda.
Če prismoda razmišlja, kdo je oproda,
hitro se ji strese posoda.

V šolo ne hodi,
zato kdaj kaj zabloudi.
Včasih se tudi hitro zapodi,
če se ji kam mudi
ali pa jo medved lovi.

Nasploh pa prismoda živi lepo
s ponosno dvignjeno glavo.
Nič je ne briga, kaj kdo reče.
Bolj jo zanima, kako se palačinka speče.

Vsak od nas je kdaj prismoda
in prismuknjena neroda.
Zdaj pa hitro, brž, le spat,
da prismoda obišče sanjski grad.

Kaja Vrakelja Ljuboja, 7. a

NEVIHTA

Na prelep sončni dan
se je na obzorju pojavil majhen siv oblak,
hitro se je razširil nad malo mesto,
prekril je tudi celo cesto.

Temni oblaki prekrili so nebo,
v daljavi slišati je grom in strele,
slišalo se je, kot da bi kdo igral činele.

Vse ulice so se izpraznile,
sivina prekrila je mesto,
igrala so osamljeno na rahlem dežju stala,
deklica se je nevihte bala.

Dež je padal kot iz škafa,
vse risbe s kredo voda je odnesla,
vse rože potonile so v dežni reki,
ki teče proti cestni prepreki.

Prepreka ustavila je reko,
skozi oblake je rahlo sonce posijalo,
mavrico je v mesto pripeljalo,
veselje ljudi se je kmalu pokazalo.

Živa Hudobivnik, 8. a

LABOD V ŽIVALSKEM VRTU

PRED DAVNIMI ČASI JE ŽIVEL LABOD.

KO SE JE IZLEGEL, JE ZAGLEDAL

MAMICO IN BRATCE. KO JE SKOČIL IZ

GNEZDA, JE ZAČEL ZOBATI SEMENA.

POČASI JE ZRASEL V LABODA IN

ODLETEL V ŠIRNI SVET IN ZAVIL

V ŽIVALSKI VRT. RAZGLEDAL SE JE

NAOKROG IN ZAGLEDAL RIBO. IZ VODE

JE SKOČIL MORSKI LEV. OBA STA

SE POGNALA ZA RIBO. LABOD JE BIL

HITREJŠI. VESELO JE ODLETEL Z RIBO.

Napisala Enya Moltara, 1. a

ODBOJKA

ODBOJKA JE ŠPORT, JE IGRA,
BOLJŠE KOT DRESIRANJE V CIRKUSU TIGRA!
VESELJE, ADRENALIN, PRIČAKOVANJA,
V ODBOJKI NI NOBENEGA NAZADOVANJA!
EKIPNO DELO,
MED IGRO JE ZELO NAPETO IN VRELO!
ČIPS, SMOKI, COCA-COLO PUSTITE NAZAJ,
ODBOJKA JE PRAVI ŠPORT ZA VAS!
NAJBOLJŠA JE,
NIKOLI NE ZAMENJAM JE!

Leila Lea Gregorn, 7. b

URA

Ura je včasih tečna kot kura,
ko se s kazalci po steni fura.
Zmeraj TIKA-TAKA-TIKA-TAKA
kot kakšen neučakan Jaka.

Ko jo poslušam, misli mi begajo,
moji sošolci pa zraven glagole spregajo.
V glavi mi od nje šumi,
moja misel pa se skrit hiti.
Od nje mi včasih je slabo,
ko vidim, da zamujam že minut 100.

Ko zjutraj se ob njej zbudim,
čisto ponorim.
V šolo se mi res ne da,
kaj mi bo spaka ta.
Pa še čas
se mi takrat smeje naglas,
ko sedim za klopjo in sanjam,
da zapustila bi jo.

Toda zdaj si rečem: »Kaj mi bo ta ura, pa čas,
saj tudi z njima se lahko smejem naglas.
Tudi če hitra sta,
mene ne ujameta.«

Kaja Vrakelja Ljuboja, 7. a

ŽIVLJENJE

CESTA UKRIVLJENA IN SIVA,
LJUDJE SO POLNI VINA,
AVTI PO CESTAH DRVIJO,
OH, LE KAM TAKO HITIJO,
NAJBRŽ V NEZNANI SVET
KOT NA PRIMER SPET IN SPET.

HIŠE IN BLOKI ČRNI IN PUSTI,
OTROCI NA CESTAH S PRAZNIMI USTI!
STAVBE IN ZGRADBE SE RUŠIJO,
ŠEFI SVOJE DELAVCE
S PRAZNIMI PLAČAMI DUŠIJO.
PSI PO CESTAH TEKAJO,
NA VES GLAS LAJAJO,
MEDTEM KO BOGATAŠI V SVOJIH
POSTELJAH SLADKO SANJAJO.

ŽIVLJENJE JE PRAZNINA,
KOT STARA DOMIŠLIJA!

Leila Lea Gregorn, 7. b

BINE

BINE,
VEM, DA IMAŠ RAD MALINE,
AMPAK JAZ ŠE BOLJ TVOJE SLIVE!
SESTRA VESNA NI PRAV VESTNA,
GOVORI ČVEKA IN BLEBETA.
NA NIKOGAR SE NE OZIRA,
IN VSAKOGAR PREZIRA!

NISI MI VŠEČ, TO JE RESNICA,
PA ŠE TVOJA SESTRA
JE PRAVA NESRAMNICA.

NE MARA ME,
NE MARAM JE,
KO BI TO UZRL LE!

Anonimna učenka iz 7. r.

VEJICA

Nekoč je živel deček po imenu Ažbe. Želel si je svoje drevo. Mamico in očeta je vprašal, če lahko dobi svoje drevo. Kupila sta mu drevo. Ažbe je imel vse vejice preštete. Drevo je raslo. Ena vejica je prva zrastle in bila je čarobna. Odtrgala se je in šla na pot. Ažbe jih je preštel, a ena je manjkala. Zato je poklical devet prijateljev in svojega brata. Devet prijateljev je šlo vsak po drugi poti. Brat je tudi iskal. Našel je stopinje in jim sledil, da bo našel vejico. Brat je našel palico. Prijel jo je in pokazal Ažbe-tu. Brat je bil vesel, ker je našel vejico od svojega brata. Devet prijateljev je prišlo in niso našli paličice. Devet prijateljev je šlo domov. Mami in oči sta bila vesela, ker je brat našel vejico. Ažbe mu je dovolil, da lahko tudi on ima svoje drevo. Brat je posadil palico. Rastla je in rastla, dokler ni postala pravo drevo. Ko je bilo poletje, sta si Ažbe in bratec postavila ležalnike in gledala svoji drevesi. Vsi so bili veseli. Mami in oči sta bila tudi vesela, ker jim poleti ni bilo več vroče.

Sara Bricelj, 3. č

VELIKO ČAROBNO KORENJE

Nekoč je živela starka, ki je imela za svojo hišo velik vrt. V hlevu je imela dva zajčka. Zato je posadila veliko korenja. Ko je prišla pogledat, če so že zrastle, je videla eno veliko korenje. Odtrgala ga je in ga shranila v shrambo. Ostale je tudi odtrgala, a jih ni shranila v shrambo, ampak jih je pojedla. Čez zimo je zmanjkalo korenja. V shrambi so se dogajale čudne reči. Ko je starka odprla vrata shrambe, je videla še veliko majhnih korenčkov. Te majhne korenčke je začaralo veliko korenje. Starka je bila zelo vesela majhnih korenčkov. Z majhnimi korenčki je nahranila zajčka in dovolj jih je bilo še za njo. Tako ni bila starka nikoli več lačna, ker je to veliko korenje vsak dan čaralo nove majhne korenčke. Starka je šla posadit še malo korenja, da bo imela še kakšno veliko korenje. Ampak tisto korenje je bilo bolj posebno, ker je čaralo majhne korenčke. Drugo veliko korenje pa ni čaralo novih korenčkov. To veliko korenje je bilo zelo veselo in še bolj je bila vesela starka, ki je jedla majhne korenčke.

Lara Bricelj, 3. č

ČAROBNI KAMEN

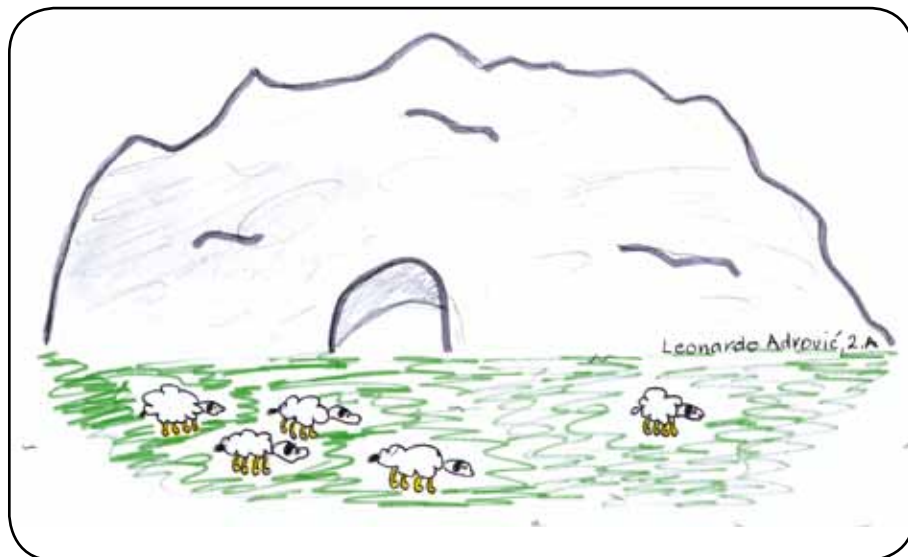
Nekoč je živel plemič, ki je imel sokola, ki je nosil pisma. Nekega dne pa je prinesel pismo, ki mu ga je poslal čarovnik. Odprl ga je in zagledal kamen in zraven tudi list papirja, ki je bil popisán. Prebral ga je. Pisalo je, da ima kamen čarobno moč. Ko je zaspal, je kamen zažarel in ga napolnil s čudežno močjo. Ko se je zbudil, mu je sokol prinesel pismo, da na njegov grad prihajajo vojaki iz sosednjega gradu. Šel je po svoje vojake in jim rekel, naj se pripravijo. Po nesreči je zamahnil z roko in v hipu je pred njim stalo na tisoče kamnitih vojakov. Ni vedel, kaj se dogaja in spomnil se je na kamen in potem je razumel. Kamnitim vojakom je ukazal, naj uničijo sovražnike. Mislil je, da jih bodo z lahkoto premagali, a ni bilo tako. Imeli so trole in velikane. Tudi on je pričaral trole in velikane. Borili so se, dokler niso vsi pomrli, le šefa ne. Začela sta se boriti, dokler nista padal v prepad. Zlobni šef je padel v prepad, prijazni pa ne, zato, ker je imel čarobno moč in se je vrnil nazaj gor. Obnovil je svoj grad in živel srečno do konca svojih dni.

Jošt Ivačič, 3. č

SEDEM VELIKANOV

Nekoč, pred davnimi časi za sedmimi vodami je živel reven pastirček. Imel je veliko čredo ovac. Nekega dne je ugotovil, da so njegove ovce izginile. Pogledal je po tleh in opazil velike stopinje. Prestrašil se je, a vseeno šel za stopinjami. Privedle so ga pred veliko jamo, kjer je bil velik napis: TU STRAŠI. Pred jamo so bile njegove štiri govoreče ovce. Povedale so mu, da so ostale velikani pojedli. Takoj jih je odvezal in jim naročil, da naj tri zbežijo, četrta pa naj reče, da so zbežale, potem pa naj še ona steče. Ko se je to zgodilo, so štirje velikani stekli poiskat ovce. Ko se je naš pastirček prepričal, da so odšli, je ugasnil vse bakle in še ogenj, ki so ga imeli. Velikani so pomotoma pojedli žerjavico in zato umrli. Pastirček se je skrtil pred ostalimi velikani. Ko so prišli ostali velikani domov, niso videli in so se spotaknili ob kamenje in umrli. Ko je pastirček to povedal kralju, mu je kralj dal vrečo zlata, svojo hčer za ženo in pol kraljestva. Vsi so živeli srečno, mirno in brez skrbi.

Gea Štepec, 3. č

Maškare prihajajo!

V maškare sem se napravil, vse prijatelje povabil.

Prišli so policisti, mačke, princeze in tako naprej. Ampak, hej, poglej, moj kostum je bil juhej.

Potem smo odskakljali v vasico in nabrali sladkarij celo kopico.

Isabella Herman, 4. b

Ena pustna

Pride zima,
zima gre,
pust prihaja čez gore.
Miške, mačke, gepardi
skačejo od vrat do vrat.
Manca gleda sem ter tja,
vidi spidermana dva.

Pust je že odšel,
maškare so šle
in tale pesmica je tudi šla.

Elma Halilović, 4. b

Maškare

Sklenila sem,
da maškare pogledat grem.
Kakšno miš, ptico, kuro ...
Na zabavo se pripravim,
maškare lepo pozdravim.

Ko vstopim, vidim tisto,
kar si prav zares želim.
Polna miza sladkarij,
to mi pa zares zelo diši.
Zraven vidim muco, ptico,
vilo, raka in uro,
ki tiktaka.

Vzamem sladkarijo,
ki mi zares diši.
Potem pa na oder zakričim,
da naš pust
že je polnih ust.

Priredba pesmi Otona Župančiča – Žebljarska

To je pesem o šoli, o šoli od do.
Pravijo, da moramo napisati,
da smo v šoli od pol devete do ene,
ideje pa še zmeraj nimam nobene.

Od pol devete do ene,
oči so zamorjene,
včasih do druge do pol devete,
imamo se za tlačanske kmete.

Od pol devete do ene,
učitelj ves čas k učenju me žene.
Od pol devete do druge,
misli zapletejo se v možganske vijuge.

Od druge do šeste domov me ponese,
pozabiti na šolo niti doma ne da se,
kadar zaupam vase, ob desetih zaspim,
razen, če se za test ne učim.

Od pol devete do ene,
oči so zamorjene,
zopet v šoli visimo,
se še preveč učimo in počitnic veselimo.

Klara Simetinger, 9. a

Od pol devete do dveh,
od pol devete do dveh,
včasih mi gre na smeh,
včasih naredim kak greh.

Od pol devete do dveh,
petkrat na teden sem večkrat na tleh.
Poslušam in gledam jih, kako govorijo,
a mene le njihove misli podijo.

V mislih učitelji imajo le teste,
a nam niti malo mar ni za te preste,
ker če jih le lepo pogledamo,
nam učitelji iz roke jedo.

Do šeste od dveh,
do šeste od dveh,
se mi že družimo, saj vemo,
da skupaj zelo močni smo.

Julija Adlešič, 9. a

Od pol devetih do ene,
od pol devetih do ene
spanec nas žene,
nas otroke neboljene.

Geografija še prosta ura je,
a z matematiko se mučenje začne.
Sekunde kot ure vlečejo se,
saj šola za nas zakleta je.

Kaj smo storili,
da slabe ocene smo dobili.
Prazne glave so nam neuporabne.
Od pol devete do ene le up nas še žene.

Ko pred tablo poklican si,
se ti pred očmi zamegli.
To se nam zelo pogosto zgodi.
Zato od pol devetih do ene vsak učenec trpi.

Leon bedjanič, 9. a

Urška v podvodnem svetu

Urška in povodni mož sta kmalu v reko zavila,
v temi mirno in plavajoče v kraljestvo njegovo planila.
Vse je postalo svetlo, vse se je bleščalo,
da je Urški kar dih jemalo.
Čarovnija povodnega moža ji dihali pod vodo da.
Dolgo časa si zlato kraljestvo ogleduje
in ne opazi, da se ji njegova straža približuje.
Vržejo jo v temno ječo, puste jo samo in ihtečo.
Po treh dneh do nje pride povodni mož,
zlobno se nasmiha, strah ji koj z besedami pripiha:
»To je kazen za tvojo prevzetnost, tukaj boš ostala še dolgih sedem let
in v mojem kraljestvu boš moj lepi amulet.«
Uršiki to sploh ne ugaja, raje v Ljubljani mladeniče zavaja,
povodnemu možu se hitro skozi vrata izmuzne in zaplava na površje.
Reka odnese jo do Ljubljane, kjer spet najlepša v mestu postane,
prevzetnost pa je ne daje več, saj strah pred povodnim možem je grozeč.

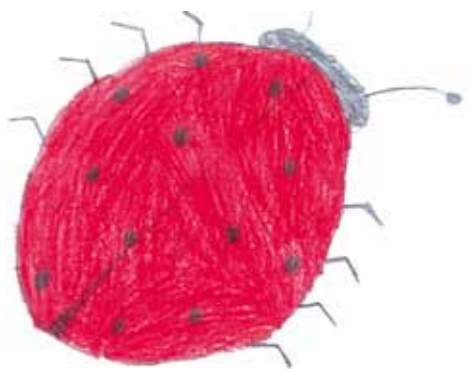
Živa Hudobivnik, 8. a

Moje najljubše živali

KONJ

POZNAME VEČ VRST KONJ. PONIJI, MINI KONJI, DIVJI KONJI, ŠPORTNI KONJI, VPREŽNI KONJI, KASAŠKI KONJI, SKAKALNI KONJI. KONJE IMENUJEMO GLEDE NA BARVO DLAK. TO SO VRANCI, SIVCI, RJAVCI, LISJAKI IN PEGAVCI. KONJI ŽIVIJO DO 30 LET. KONJI LAHKO SPIJO STOJE. JEJO SENO, OVES, JEČMEN, KORUZO. RADI IMAJO TUDI KORENČEK. VČASIH SO KONJE UPORABLJALI ZA ORANJE, ZA VLEKO KOČIJE IN JAHANJE. ŽREBIČEK, KO SE RODI, LAHKO KMALU VSTANE IN ZAČNE SESATI MLEKO PRI MAMI KOBILI.

LUKA JOSIPOVIČ, 1. a

Neža

Veverica

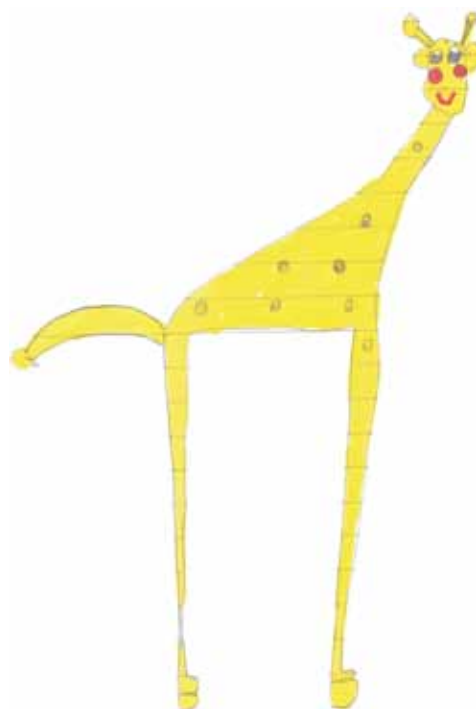
Najlepša živalca v gozdu je veverica. Rada je kostanj, lešnike in želod. Ponavadi jo vidimo na vejah dreves. Ima majhna koničasta ušesa in velik košat rep. Za čez zimo si shrani lešnike. Priljubljena žival mi je zato, ker je tako mehka. Je pa tudi plašna.

Neža Novak 2. a

Žirafa

Žirafe imajo zelo dolg vrat in jejo listje. So rumene in imajo črne pike. Vidimo jih lahko v živalskem vrtu, živijo pa v Afriki. Izbral sem jo zato, ker mi je všeč. Rad imam živali.

Luka Kraševac 2. a

Pikapolonica

Pikapolonica je lepa živalca, ki prinaša srečo. Veliko ljudi jo občuduje. Obstajajo tudi rumene pikapolonice. Jaz jo velikokrat vidim. Je majhna živalca in velikokrat prileti na prst. Njihova jed so uši. Je iz družine, v katero uvrščamo okoli 5000 vrst žuželk.

Nina Petkovič 2. a

Muca

Muca je zelo priljubljena žival. Ima dolg rep. Ponoči ima široke oči, da bolje vidi. Všeč mi je, ker hitro teče kot jaz. Rad imam vse živali.

Domen Juras 2. a

Izberi si primernega hišnega ljubljénčka

Hrčki

Hrčki imajo ostre kremplje. Hranijo se s sirom, žirom in ostalimi semeni ... Hrčke ne hranite s čokolado, čebulo, fižolom ... Iz hrčkove kletke je potrebno nujno vsak dan odstraniti hrano, ki je ni pojedel. Za nego njegovega kožuha uporabljajte mehko in suho zobno ščetko. Hrček je primeren za otroke od 4. leta starosti dalje.

Ariana Sinani 3. b

Ribe

Ribe živijo v vodi. Dihajo s škrgami. Obstaja več vrst rib, na primer zlate ribice, krap, girice ... Nekatere ribe jedo majhne ribice, druge jedo ribjo hrano ... Če hočeš imeti doma ribico, ji moraš kupiti akvarij, ki bo primerne velikosti. Za ribico lahko skrbijo že mlajši otroci.

Lan Kmetec 3. b

Papige skobčevke

Skobčevke so zelo zabavne, družabne in pametne ptice. Njihova življenjska doba je 7 let. Hranijo se s semeni, sadjem in oreščki, poskrbeti pa moramo tudi, da ima vsak dan svežo vodo. Vsak dan jim moramo čistiti kletko. Primerni so za otroke, starosti nad 8 let.

Lovro Bratun, 3. b

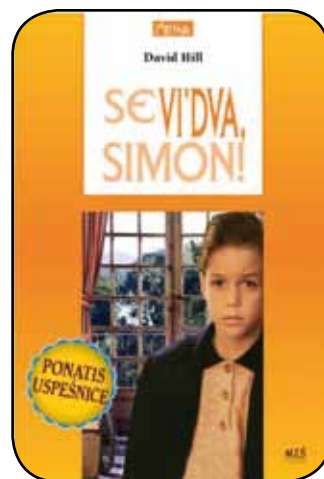
KNJIGOSKOP

OVEN (21. marec–20. april)

Potrebuješ veliko fizične aktivnosti, saj se ti to pomaga razbremeniti stresa in negativnih misli. Ustavi se, preden se izčrpaš, in pazi na uravnoteženo prehrano. Ne pre nagli se, preden začneš nove projekte, in poskusi prepoznati, kdaj je čas, da odnehaš.

SE VI'DVA SIMON / David Hill

Štirinajstletni Simon je osupljivo spreten v nogometu, ima nenavaden smisel za humor in ve kako z dekleti. To kar Simonu ni podarjeno, je čas. Zgodba najstnika z mišično distrofijo je neskončno topla in optimistična, ob njej se bralec iz srca nasmeje in tudi zjoče.

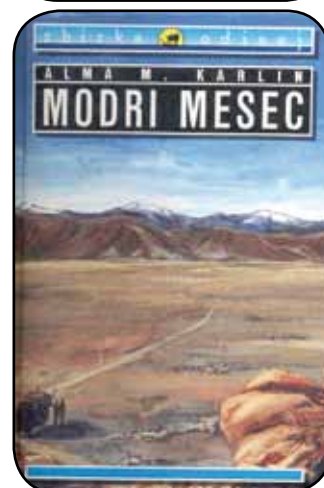

BIK (21. april–20. maj)

Zelo si povezana z energijo Zemlje, zato si omisli kakšno rastlino za na okensko polico. Razvajaj se z malenkostmi, posebej kadar si žalostna. Tvoja prehrana naj bo bolj lahka, če imaš težave s težo, saj si tudi sicer nagnjena k pretiravanju.

MODRI MESEC / Alma Karlin

Potopis Modri mesec je pisan v obliki dnevnika petnajstletnega nemškega dekleta Rine Klausner. Prikazuje njeno pot na Kitajsko, kjer je njen oče nameraval ustanoviti podružnico svojega podjetja. Dekletu je tik pred odhodom umrla mama, zato se je njeno potovanje začelo zelo žalostno, pozneje pa so jo nove dogodivščine nekoliko razvedrile. Še posebej zavzeto je sodelovala pri iskanju samostana Modri mesec, ki je stal v bližini mogočnega Mont Everesta.

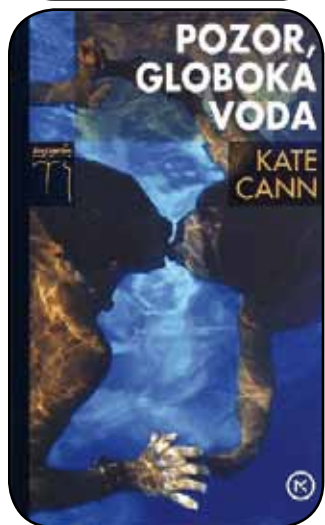

DVOJČKA (21. maj–21. junij)

Zate je nujno, da se pogovarjaš s prijatelji o svojih težavah, saj se tako razbremeniš in ti je lažje. Poišči torej dobre poslušalce in zaupnike in se ustavi, kadar opaziš, da govoriš samo ti. Pogosto počneš toliko reči, da se težko ustaviš. Pazi, da bo v tvojem življenju vedno tudi dovolj počitka!

POTONI ALI SPLAVAJ / Ron Bunney

Z umazanih ulic velemesta nas zgodba, polna dogodivščin, pelje v razjarjeno valovje oceana, kjer spremljamo zorenje izgubljenega fantička v neustrašnega junaka. Zgodba o lovu na jastoge, prijateljstvu in odraščanju, iskanju samega sebe in o boju z neusmiljenimi naravnimi silami, je vse do konca prežeta z napetostjo.

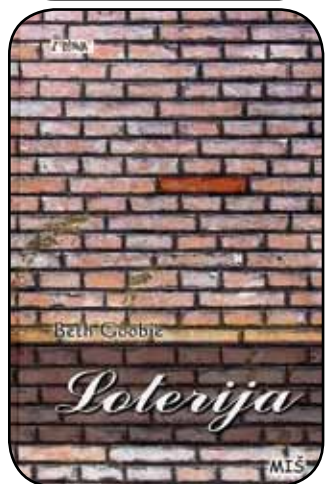

RAK (22. junij–21. julij)

Izredno si povezana z elementom vode, zato si pogosto pripravi kopel, plavaj, se potapljaš itd. Ugaja ti sladka hrana, zato pazi, da z njo ne pretiravaš. Hitro menjaš razpoloženje, zato se slabih trenutkih pocrklijaj s čim, kar ti veliko pomeni, pa čeprav je to samo medvedek na tvoji postelji.

Zbirka POZOR MOKRA TLA / Kate Cane

Pozor mokra tla je prva knjiga v seriji treh knjig o Colette in Arthurju, ki rada plavata, kolesarita in sanjarita. Prva ljubezen se hitro vname, njen plamen pa te lahko hitro opeče ali pa kmalu ugasne. Sledita še knjigi Pozor, samo za plavalce in Pozor, globoka voda, v katerih se odvija lepa ljubezenska zgodba z vzponi in padci.

LEV (22. julij–22. avgust)

Pomembno zate je, da vedno dobiš pozitivno povratno informacijo drugih. Tvoj videz mora biti vedno popoln! Ne pusti, da ti to kroji življenje. Negotova si, če nisi na čelu, zato se moraš naučiti deliti prvo mesto z drugimi. Odpočij si, še preden pregoriš od preobilice aktivnosti.

LOTERIJA / Beth Goobie

Tajni odbor, ki je nadziral življenja v srednji šoli, je vsako leto izžrebal žrtev, ki so se je morali ostali dijaki vse leto izogibati. Tokratna izbranka je Sally, ki je bila pred leti priča očetovi smrti in jo je to zaznamovalo za vselej. Ko se vsi obrnejo proti njej ter postane praktično sužnja, se odloči, da se ne bo predala.

DEVICA (23. avgust–22. september)

Perfekcionistka si tako pri pospravljanju sobe kot samokritičnosti. Skrb zase je zate potreba. Nauči se sprostiti in samo uživati v življenju. Svet se ne bo podrl, če se za hip ustaviš v njem. In ne kompliciraj toliko zaradi svojega zdravja, ampak bodi v stiku sama s seboj in se prepusti toku.

POLETNO SANJARJENJE / Davis Anita

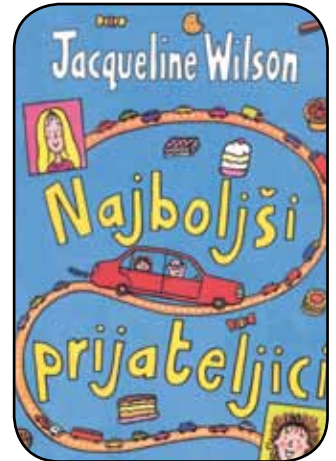
Jackey Nelson, zasanjana gimnazijka, ki bi rada postala pisateljica, med počitnicami ob morju doživi razočaranje v ljubezni. Kljub temu kmalu spozna, da vendarle ni edina, ki si namesto bežne avanture želi resničnega prijatelja.

TEHTNICA (23. september–22. oktober)

Rada si v urejenem prostoru, zato posvečaš veliko pozornost urejanju svoje sobe. Najbolje deluješ v mirnem okolju, rada imaš glasbo in lepoto, kar iščeš tudi pri prijateljih. Poišči prijateljico, s katero se lahko pogovarjaš o zaupnih rečeh. Izogibaj se opravljanju!

NAJBOLJŠI PRIJATELJICI / Wilson Jacqueline

Gemma in Alice sta najboljši prijateljici že od rojstva. Vidita se vsak dan. Razlike med njima niso bile nikoli pomembne; na primer to, da Gemma obožuje nogomet, Alice pa je bolj pri srcu risanje; da Gemma kar naprej govori, Alice pa veliko več posluša. Vsako stvar si delita. Nekoč pa Gemma ugotovi, da ji Alice nekaj prikriva. Da ima skrivnost. Ko jo Gemma končno razkrije, ni več prepričana, ali bosta z Alice lahko ostali najboljši prijateljici za vse čase.

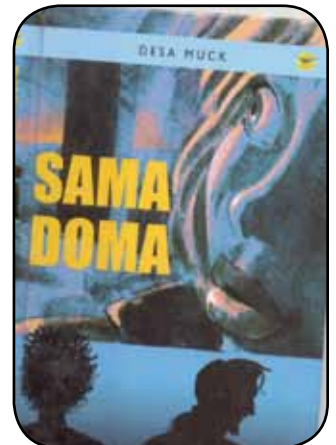

ŠKORPIJON (23. oktober–22. november)

Pogosto se umakneš v samoto, da si odpočiješ od vsakodnevne stresa. Vzemsi si ta čas zase in za razmislek, kadar ga potrebuješ. Intenzivnost tvojih občutkov namreč potrebuje ravnotežje. Tudi voda je zelo pomembna zate – skoči v kopel! Pazi, da tvoji odnosi ne bodo mejili na obsedenost, da ne boš razočarana.

SAMA DOMA / Desa Muck

Le katera najstnica si ne bi želela preživeti vikenda brez staršev! Sreča se nasmehne tudi Lauri. A razposajene prijateljice, nora čustva in pobegli pes povzročijo, da postane njeno življenje brez staršev neobvladljiva zmešnjava.

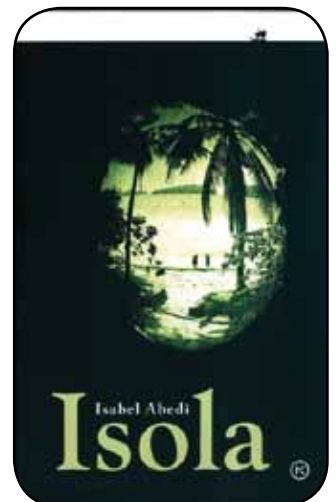

STRELEC (22. november–20. december)

Potovanja so tvoje veselje. Tudi če si doma, si lahko prebereš reportažo ali ogledaš kakšno oddajo o daljnih deželah. Rada kampiraš in planinariš, toda pazi na poškodbe, kar velja tudi za športne aktivnosti in izlete, ki jih v tvojem življenju ne manjka.

ISOLA / Isabel Abedi

Dvanajst srečnežev je izbranih za sodelovanje v resničnostnem šovu. Sami bodo preživeli tri tedne na eksotičnem otoku v Braziliji. Nekajdnevna idila pa se žal kmalu spremeni v nočno moro.

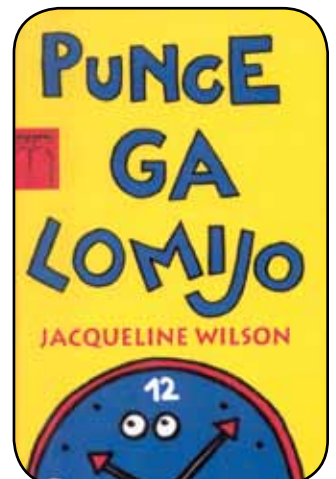

KOZOROG (21. december–20. januar)

Učiš se živeti življenje tukaj in zdaj. Navajena si varčevati za hude čase, toda vseeno se lahko včasih tudi malce sprostiš in uživaš v sedanjosti. Pazi, da ne misliš ves čas samo na svoje obveznosti. Odpri se drugim in brani se pred svojim pesimizmom. Tvoje črne misli se namreč redko uresničijo. Zabavaj se!

PUNCE GA LOMIJO / Jacqueline Wilson

Ellie, Magda in Nadine si pri starših le izprosijo dovoljenje za obisk koncerta. Ko ta odpade, se odpravijo na zabavo s skupino neznanih fantov. Starši tako ne bodo izvedeli. A v časopisu je nato objavljen članek o odpovedanem koncertu ...

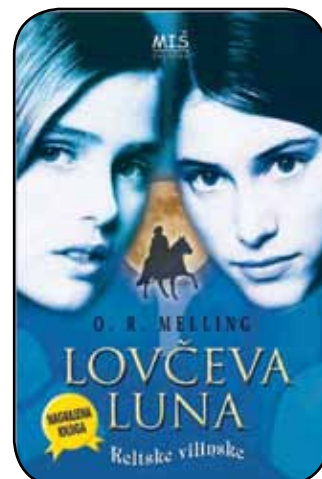

VODNAR (20. januar–19. februar)

Vedno iščeš nenavadno in drugačno. Upornica si, vendar ne do skrajnih meja. Težko sprejmeš svoja čustva, toda ne smeš jih ignorirati. Ne pusti, da te zaneseta nepotrpežljivost in malodušje, ter poskusi razločevati med svojimi mislimi in občutki.

LOVČEVA LUNA / Orla Melling (trilogija)

Vsaka knjiga prinaša mitološko obarvano zgodbo z drugega konca zelene dežele Irske. Sodobno življenje se nadvse zanimivo in živo prepleta z vilinskimi bitji, škrti in drugimi mitološkimi bitji.

RIBI (20. februar–20. marec)

Usmerjena si v duhovni vidik življenja. Če se ne odzoveš svoji potrebi po stiku s tem, se lahko srečaš tudi s kakšno odvisnostjo ali depresijo, zato bodi pozorna! Za svojo dušo lahko meditiraš, plešeš ali se ukvarjaš z glasbo in umetnostjo. Redno skrbi tudi za svoje telo, in sicer z vadbo in higieno. Uravnaj svoj notranji svet z zunanjim!

MALI PRINC / Antoine de Saint-Exupéry

Nežni deček, ki pride na Zemljo z oddaljenega planetoida, se je že trdno zapisal v srca mladih in odraslih bralcev. Njegova čudovita pripoved o potovanju razkriva celo vrsto skrivnosti in razmišljanj: o ljubezni, osamljenosti, prijateljstvu, življenju ...

Zanimivosti o Sloveniji iz Slovenske knjige rekordov:

- V jami Divje babe v dolini Idrijce pod Šebreljami so odkrili najstarejšo piščal. Narejena je iz kosa cevaste kosti mladega jamskega medveda. Stara je 45.000 let.
- Najglobljo točko v Slovenskem morju so izmerili ob piranski panti, globoka je 37,25 m.
- Najvišji slap v Sloveniji je slap Čedca, visok je 132 m.
- Jama Čehi je najgloblja jama v Sloveniji. Sega kar 1533 m globoko.
- Najvišji prelaz v Sloveniji je Vršič, visok je 1611 m.
- V Arboretumu spomladi zraste 2.000.000 tulipanov.
- BLEJSKI grad je najstarejši grad v Sloveniji.
- Podpeško jezero je najgloblje jezero v Sloveniji. Dosega kar 47 m globine.
- Na kmetiji Kebler imajo najtežji krompir. Tehta kar 1,91 kg.

Zbral in zapisal Lovro Bratun, 3. b

SMEH JE POL ZDRAVJA

Peter, kdo ti je napisal domačo nalogo?» je vprašala učiteljica. »Ne vem, ker sem moral kmalu v posteljo.«

»Kateri čas je, če rečem: »Jaz sem bolna!«, je učiteljica vprašala učence. »Najlepši čas!« se je oglasil Jure.

Zakaj blondinka pleza preko steklene ograje? Da vidi, kaj je na drugi strani.

Kako blondinka pride do marmelade? Kupi krof in ga olup.

Dva milijonarja sta se pogovarjala in eden se je pohvalil: »Tako sem bogat, da bi lahko kupil cel svet!« »Toda, jaz ti ga ne bom prodal!« se je oglasil drugi.

Jaka Hočevár, 8. c

MI KUHAMO

Juha abecedovka

Potrebuješ:

1 liter vode,
2 jušni kocki (zelenjavni ali kokošji)
2 decilitra testeninskih črk,
2 jedilni žlici oljčnega olja.
Juhi lahko dodaš svežo zelenjavo,
na primer korenček, brokoli, por in cvetačo.

- Pripravi vse potrebno.
 - V kozico nalij vodo.
 - Dodaj jušni kocki.
 - Kozico postavi na srednje močno toploto in čakaj, da voda zavre.
 - S papirja stresi sir v skledico.
 - V vrelo juho stresi testenine in kuhaj tako dolgo, kot piše na zavitku.
 - Občasno premešaj!
 - Čez nekaj minut poskusi testenine, da se ne bodo predolgo kuhale.
 - Testenine ne smejo biti pretrde, a vseeno se mora začutiti sredica.
 - Z zajemalko nalij juho v skodelico. Prosi odraslega za pomoč.
 - Dodaj oljčno olje.
 - Počakaj, da se juha malce ohladi.
- Vir: Kuharica za najmlajše*

Lan Kmetec in Lovro Bratun, 3. b

Čips

Potrebuješ:

3 velike krompirje in žlico olja.

Priprava:

1. Pečico segreješ na 240 stopinj.
2. Krompir olupiš, operiš in ga na koncu popivnaš s papirnato brisačo. Vsakega prereži na polovico, da dobiš velike kose. Daj v pekač in ga razporedi. Pečeš 30 ali 40 minut, dokler ne postane rjav in hrustljiv.

Lovro Bratun, 3. b

Pečen puding

Sestavine

6 žlic moke
1 pecilni prašek
1 vaniljev sladkor
10 žlic sladkorja
5 žlic olja
10 žlic mleka
2 celi jajci
1 vrečka čokoladnega pudinga

Vse sestavine zmešamo (najprej tekoče, potem dodaš suhe) in vlijemo v pomaščen in pomokan pekač. Pečemo na 200 stopinj približno 30 minut.

Uganke

1. Kako se reče tejle zgradbi, kjer kraljične bivajo in kralji?
2. Je res sladka in na vrtu iz zelenega v rdeče zraste?
3. Le kdo je ta palček, ki v gozdu živi, živalim pomaga in se s troli podi?
4. Kdo je ta hrošček, krilca ima, za njimi pa lepo glasbo igra?
5. Daje mleko pa ni krava, ima brado pa ni dedek, ima roge pa ni bik?

Jan Krumpak in Eris Čeman, 3. b

ZAP. ŠT.	GESLO						
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							

KRIŽANKI

1. Je na palčki in jo ližemo.
2. Rdeči sadež s majhnimi črnimi pikicami.
3. Ugrabil jo je Povodni mož.
4. Po kopanju se z njo obrišemo.
5. Za ta kraj so značilni lipicanci.
6. Eno na dan prežene zdravnika stran.
7. Tropski sadež.
8. Glavno mesto je Rim.
9. V šoli in doma so najpomembnejša obutev.
10. Celina, na kateri je tudi kip svobode.
11. Imenuj celino, ki je v obliki konjske glave.

ZAP. ŠT.	GESLO							
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								

1. Tisti, ki pomaga bolnim.
2. Črno-bela riba velikanka.
3. Glavno mesto je Sarajevo.
4. Nasprotje od on.
5. Stena ali ...
6. Iz njega pridobivamo les, papir ...
7. Je telesni del, s katerim tudi pišemo.
8. Prevozno sredstvo.
9. Živi na drevesih, zelo dobro skače in je lešnike.
10. Napiše jo novinar za časopis.
11. Otoška država zraven Velike Britanije.
12. Se plazi, nekatere so zelo strupene.

MODA ZA DEKLETA

PRIHAJATE V NOVI SVET MODE. TU BOSTE SPOZNALI MODO ZA OTROKE, STARE OD 8 DO 11 LET. MODNI NASVETI IZ PRVE ROKE:

SPOMLADANSKA MODA

LETOŠNJO POMALD SE OBLEČITE V PASTENLE BARVE RDEČE, RUMENE, ZELENE, MODRE, ORANŽNE, ROZA. KO JE POMLAD, SE OBLEČEMO V VSAJ TRI ČETRTO OBLEKE IZ NARAVNIH MATERIALOV, KOT JE BOMBAŽ.

KO IZBIRAMO OBLEKE, NAJ NE BODO PRETANKE.

SPOMLADI SE OBLEČEMO V TRI ČETRTO HLAČE, MAJCE, PAJKICE, KRILA IN TUNIKE.

JESENSKA MODA

JESENI BODO MODERNI ZEMELJSKI ODETKI BARV, ZATO V TRGOVINAH POIŠČITE OBLEKE V RJAVI, TEMNO ZELENI ALI BEŽ BARVI.

POLETNA MODA

POLETI SE OBLEČITE V ŽIVE BARVE IN V KRATKE ROKAVE. IZBIRAJTE MED ZELO ŽIVIMI ODTENKI ROZE, RDEČE, VIJOLČNE, MODRE ALI ZELENE BARVE.

MODNI DODATKI

Z MODNIMI DODATKI PUNCE ZAŽIVIMO.

ZELO ZAŽELENI MODNI DODATKI SO OGRVICE, ZAPESTNICE, UHANI, PRSTANI, SONČNA OČALA, KI SE TI PODAJO K OBLEKI, TORBICI ALI OBUTVI.

MODNI NASVET

KO NAM JE POLETI VROČE, NE VEMO, KAJ BI OBLEKLI, ZATO SE POLETI OBLEČEMO V KRATKA OBLAČILA ALI PA V OBLEKICE. KO IZBIRAMO OBLAČILA, NAJ BO MATERIAL ČIM TANJŠI IN LAHEK, NA PRIMER LANENA OBLAČILA.

POLETI SE OBLECITE V:

KRATKE MAJCE, KRATKE HLAČE, KRATKA KRILA, OBLEKICE, PAJKICE IN OBUJTE JAPONKE.

Nasvete je zapisala Elma Halilović, 4. b

Rešitvi križank:

ZAP. ŠT.	GESLO						
1	L	I	Z	I	K	A	
2	J	A	G	O	D	A	
3	U	R	Š	K	A		
4	B	R	I	S	A	Č	A
5	L	I	P	I	C	A	
6	J	A	B	O	L	K	O
7	A	N	A	N	A	S	
8	N	O	S	O	R	O	G
9	I	T	A	L	I	J	A
10	C	O	P	A	T	I	
11	A	M	E	R	I	K	A

ZAP. ŠT.	GESLO						
1	Z	D	R	A	V	N	I
2	O	R	K	A			
3	B	O	S	N	A		
4	O	N	A				
5	Z	I	D				
6	D	R	E	V	O		
7	R	O	K	A			
8	A	V	T	O			
9	V	E	V	E	R	I	C
10	N	O	V	I	C	A	
11	I	R	S	K	A		
12	K	A	Č	A			

Rešitve ugank: 1. grad, 2. jagoda, 3. palček David, 4. čriček, 5. koza

OTROŠKI LIKOVNI BIENALE OŠ BOŽIDARJA JAKCA

1. OTROŠKI LIKOVNI BIENALE OŠ BOŽIDARJA JAKCA

Spoštovani likovni pedagog/pedagoginja,

v spomin na velikega slovenskega umetnika, katerega ime nosi naša šola, smo se odločili organizirati »Otroški likovni bienale OŠ Božidarja Jakca«.

Natečaj je namenjen učencem od 1. do 9. razreda osnovnih šol v Sloveniji.

Potekal bo v treh kategorijah:

- 1. triada,
- 2. triada,
- 3. triada.

Posamezna šola lahko v vsaki kategoriji sodeluje z enim izdelkom.

Prvo selekcijo naredijo likovni pedagogi šole in nato pošljejo tri izbrana likovna dela (iz vsake triade enega).

Likovna naloga natečaja je RISBA – črta, linija, pika... Tema in tehnika nista določeni. Velikost likovnega dela ne sme preseči velikosti risalnega lista (format A3), dopustni pa so manjši formati.

Vsak izdelek mora biti opremljen z naslednjimi podatki: ime in priimek avtorja, razred, naslov dela, ime in priimek mentorja, elektronski naslov mentorja ter ime in naslov šole.

Likovne izdelke bo pregledala tričlanska komisija. Pri ocenjevanju bo upoštevala otroško kreativnost in vse vrednote otrokove risbe.

Najboljši trije izdelki vsake kategorije bodo prejeli nagrado, podeljenih pa bo tudi po pet priznanj za vsako kategorijo.

Izdelke lahko pošljete ali dostavite na naslov: OŠ Božidarja Jakca, Nussdorferjeva 10, 1000 Ljubljana, in sicer najkasneje do 31. marca 2013.

Rezultati natečaja bodo objavljeni 25. aprila 2013, na spletni strani www.os-bozidarjajakca.si.

Ob tej priložnosti bomo izdali tudi katalog.

Za vse dodatne informacije se obrnite na Skenderja Bajroviča – skender.bajrovic@gmail.com ali Petro Tomažin – vejica.vprasaj@gmail.com.

Vabljeni k sodelovanju!

Ljubljana, dne 27. 11. 2012

Skender Bajrovič
likovni pedagog

Nataša Krajncan
ravnateljica

V spomin na velikega slovenskega umetnika, katerega ime nosi naša šola, smo se odločili v šolskem letu 2012/2013 prvič v zgodovini šole organizirati »Otroški likovni bienale OŠ Božidarja Jakca«.

Likovni bienale bo, kot že ime pove, potekal vsako drugo leto, in sicer v dveh delih.

Prvi del je že za nami. Na vse osnovne šole v Sloveniji in zamejstvu smo poslali razpis natečaja, na katerega se je odzvalo 36 šol s 108 risbami. Izbor najboljših je izbrala posebej za to izbrana strokovna komisija v sestavi **dr. Beatriz Tomšič Čerkez, izr. prof. mag. Črtomira Freliha, Jožeta Cente, akademskega slikarja.**

S tem v maju zaključujemo prvi del. Drugi del letošnjega bienala pa bo v novembru, ko bomo na svečani otvoritvi razstave risb podelili nagrade in priznanja ter izdali katalog.

Petra Tomažin

Nagrade in priznanja prejmejo: **Nagrade:**

► 1. TRIADA:

1. Gal Utenkar, 2. r., OŠ Gabrovka, Gabrovka,
mentor: Maja Sever

2. Leon Pečavar, 2. r., OŠ Belokranjskega odreda,
Semič, mentor: Vlasta Henigsmann

3. Gašper Brglez, 1. r., OŠ Pod goro Slovenske
Konjice, Slovenske Konjice, mentor: Dragica Tomše

► 2. TRIADA:

1. Domen Führer, 6. r., OŠ
Pod goro Slovenske Konjice,
Slovenske Konjice, mentor:
Andreja Blimen Majcen

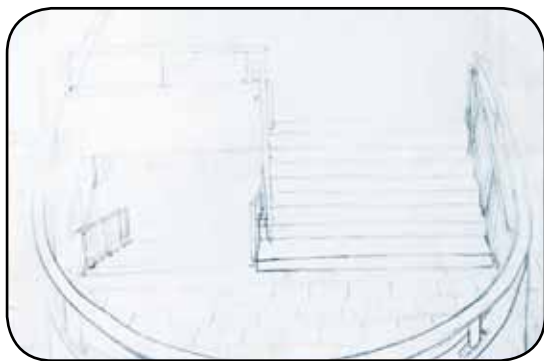

2. Lucija Klakočar in Jona Kunej,
6. r., OŠ Bistrica ob Sotli, Bistrica
ob Sotli, mentor: Franc Grobelšek

3. Arne Supe, 4. r., OŠ
Božidarja Jakca, Ljubljana,
mentor: Marjanca Agrež

► 3. TRIADA:

1. Ana Ščuka, 9. r., OŠ Dutovlje, Dutovlje,
 mentor: Vlasta Markočič

2. Jan Špenko, 9. r., OŠ Vodice, Vodice,
 mentor: Darinka Klopčič

3. Matija Švara, 9. r., OŠ Antona Šibelja – Stjenka,
 Komen, mentor: Tanja Samec

Priznanja:

► 1. TRIADA:

Sašo Rovtar, 3. r.,
 OŠ Antona Šibelja –
 Stjenka, Komen, mentor:
 Mirjana Trampuž Luin

Enya Moltara, 1. r.,
 OŠ Božidarja Jakca,
 Ljubljana,
 mentor: Katja
 Kovačič Kokošar

► 3. TRIADA:

Leja Tkalec, 7. r.,
 OŠ Polzela, Polzela,
 mentor: Regina
 Mratinkovič

Špela Pustotnik, 8. r.,
 OŠ Puconci, Puconci,
 mentor: Monika Prelog

Na tem mestu bi se radi posebej zahvalili za finančno pomoč
Mestni občini Ljubljana, podjetju Krka d.d.,
Ljubljanskim mlekarnam, d.d., Adriaticu Slovenica d.d.,
NLB d.d., trgovini Art v Ljubljani, Likovni šoli SAB in Šolskemu skladu.

Mestna občina
 Ljubljana

LJUBLJANSKE MLEKARNE

Adriatic Slovenica

LIKOVNA ŠOLA